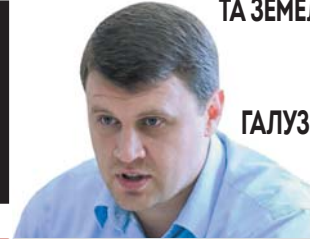

ПРОФСПІЛКИ - ЗА ПІДВИЩЕННЯ МІНІМАЛЬНОЇ ЗАРПЛАТИ! 4

ПРОФСПІЛКОВІ ВІСТІ

№ 14
(892)
06.04.2017

У ФПУ ПРОЙШЛА ЗУСТРІЧ ЗАСТУПНИКА
ГОЛОВИ ПАРЛАМЕНТСЬКОГО КОМІТЕТУ
З ПИТАНЬ АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ
ТА ЗЕМЕЛЬНИХ ВІДНОСИН
ВАДИМА ІВЧЕНКА
З ОЧІЛЬНИКАМИ
ГАЛУЗЕВИХ «АГРАРНИХ»
ПРОФСПІЛОК

3

ГАЗЕТА ФЕДЕРАЦІЇ ПРОФЕСІЙНИХ СПІЛОК УКРАЇНИ

WWW.PSV.ORG.UA

**ВЧАСНО ТА
ЕФЕКТИВНО
РЕАГУВАТИ
НА ПОРУШЕННЯ
ЗАКОННИХ ПРАВ**

5

**ХІМІЧНА ГАЛУЗЬ
ПОТРЕБУЄ
ЗАХИСТУ
ВІД ЗНИЩЕННЯ**

10

**ГІДНІСТЬ
ПРАЦІВНИКІВ -
ФУНДАМЕНТАЛЬНІ
ПРАВА ТА ГІДНА ПРАЦЯ**

6

НКРЕКП «ГАЗОНУЛА»

**80%
ЗАГАЛЬНО-
ГО СПОЖИВАННЯ
ГАЗУ В КРАЇНІ ЗДІЙ-
СНЮЄТЬСЯ ЧЕРЕЗ
ЛІЧИЛЬНИКИ
ТИПУ G4**

**КОМІСІЯ ВИРІШИЛА
ЗАПРОВАДИТИ
АБОНПЛАТУ ЗА ГАЗ.
ТАКЕ РІШЕННЯ
РЕГУЛЯТОРА ЗБУРИЛО
ГРОМАДСЬКІСТЬ
І ВИКЛИКАЛО РЕАКЦІЮ
У ВИЩИХ ЕШЕЛОНАХ
ВЛАДИ. ПРО ВСЕ -
НА СТОР. 5, 8-9**

ЕКОЛОГІЯ

**УКРАЇНА
ПОТЕРПАЄ
ВІД НЕСТАЧІД
ЯКІСНОЇ ВОДИ**

2

ЕКОНОМІКА

**УРЯД ПЛАНУЄ
ВЕЛИКУ
ПРИВАТИЗАЦІЮ**

2

ВОДА НЕ ПЕРШОЇ СВІЖОСТІ

Україна потерпає від браку якісної води. Впродовж останніх років рівень наповнення печей складає усього 20% від необхідного стандарту. Про таке заявив очільник Міністерства екології Остап Семерак.

Директор Київського еколого-культурного центру Володимир Борецько погоджується, що заява міністра екології дещо емоційна, однак, на його переконання, країна опинилася «по поясу» в екологічній катастрофі. Бо наразі в Україні важко знайти озеро, річку чи ще якусь водойму, де б якість води була хоча б на рівні першого класу, не кажучи про якість екстра-класу. Власне, такі джерела води можна порухувати на пальцях однієї руки.

Факівці оцінюють за прийнятним рівнем чистоти хіба що Десну, Сулу і Ворсклу. Та ще кілька річок у Карпатах та на Прикарпатті, які поповнюються вологою за рахунок танення снігів.

Екологи уточнили, що означає якість води на рівні першого класу. У ній немає перевищення припустимих концентрацій забруднюючих речовин.

На території України протікають понад 63 тис. річок і струмків загальною довжиною більш ніж 200 тис. км. Більшість з них (близько 60

тис.) – це невеличкі річки, довжина яких не перевищує 10 км. Річок довжиною у 10 км в Україні налічується понад 3 тис. Дунай, Тиса, Дніпро, Прип'ять, Десна, Дністер, Сіверський Донець, Південний Буг, Західний Буг... І в більшості з них вода непридатна не те що для пиття, а й для життя загалом.

Чому так сталося? Що є причиною занепаду водних артерій великої країни? На переконання експертів, причин усього три: бездумне знищення лісів, недбалість промислових підприємств та розчищення водних артерій. Та от який цікавий факт: за недбале ставлення до природних ресурсів жодне підприємство України не понесло покарання. Навіть умовного. Але ж за таке ставлення до національного багатства передбачена не лише адміністративна, а й кримінальна відповідальність, а й кримінальна відповідальність, а й кримінальна відповідальність. І пов'язують таку безкарність із слабкістю та неодноразовою неадекватністю українського законодавства в царині екології.

«Разом з Генпрокуратурою Міністерство екології напрацювало зміни саме до кримінального законодавства, яке передбачає підвищену відповідальність за шкоду природі. Однак у грудні минулого року парламент у дуже швидкому режимі ухвалив закон, який забороняє в 2017 році будь-які перевірки, зокрема й екологічні. Відтак, наразі Міністерство в стані крайнього відчаю», – наголошує Остап Семерак. І додає, що в Україні шокує темпами бездумно

знищують пожезахисні смуги, які захищають сільськогосподарські угіддя від посухи, вітровію та ерозії ґрунтів. А це призводить до масової загибелі риби. Якщо до цього долучається ще й спека – чекай справжньої аномалії. Це й сталося минулого літа, коли масовий мор риби було зафіксовано одразу в кількох річках, у тому числі в Дніпрі на Житомирщині. У Дніпрі вода вже давно не першої свіжості, переконують аналітики. А до найбрудніших українських водойм вони відносять річку Донбасу: Кривий та Казенний Торець. «Вони неживі вже років із 50, – стверджують екологи. – Це просто викиди». До екстремального стану науковці занесли й київську невеличку річку Либідь, яка наразі є «об'єктом викидів промислових підприємств».

Мало констатувати про незадовільний рівень якості води в українських річках. Потрібно терміново виправляти ситуацію. Яким чином? Експерти кажуть, що для цього винести велосипед зовсім необов'язково. Варто лиш державі виділити кошти на очисні споруди, ухвалити відповідні закони, які б реально заборонили викидання забруднених фракцій до водоймищ. Бо ситуація, коли промисловики закладають до собівартості продукції штрафи за забруднення річок і озер, – річ неприпустима. Необхідна активна й послідовна реакція громадянської України не має жодного права за такої наявності річок зневодити себе до краю.

ОПЕРАЦІЯ «ПРИВАТИЗАЦІЯ»

На розгляд профільних комітетів і відомств направлено законопроект про приватизацію об'єктів державної власності. Цей документ став результатом співпраці Фонду державного майна, Міністерства економічного розвитку і торгівлі, компанії Baker&McKenzie і ЄБРР. Голова Фонду державного майна Ігор Білоус стверджує, що «законопроект – це революція, яка змінить багато речей і в приватизації, і в управлінні державною власністю. Змінить на краще, бо в законі використано успішний досвід приватизації країн Східної Європи, яка принесла користь і державі, і суспільству». Відтак зацікавлені особи закликають депутатів придивитися до законопроекту дуже уважно і головне – прагматично, оскільки тотальну приватизацію треба завершити до 2020 року.

Які новації запропонованого документа? Головне – скасування розподілу об'єктів приватизації на безліч груп та підгруп. Відтепер вони будуть поділятися лише на дві категорії: великі, що мають активи понад 250 млн грн, і малі. До категорії великої приватизації автори законопроекту віднесли близько 60 підприємств.

Цей процес затягувати далі нікуди, кажуть у Міністерстві економічного розвитку і торгівлі. Усе через те, що державна власність використовується вкрай неефективно. Активи, які не змогли продати в наслідній руки, псуються і не підлягають відновленню. І така ситуація практично всюди.

«Більшість об'єктів мають вік 50–150 років. Багато з них обтяжені боргами і мають проблеми. Тому наше завдання позбутися якомога скоріше таких об'єктів, надавши шанс підприємцям створити бізнес і робочі місця. Треба пам'ятати, що технології рухаються невпинно вперед.

І поки ми думаємо, як продати ТЕЦ 1952 року, такі підприємці, як Ллон Маск випускають батареї для нової енергетики. Тому потрібно прискорити приватизацію, аби не опинитися в руїнах і музеях», – переконали главу Фонду державного майна.

Законопроектом передбачено, що великі підприємства продаються виключно з радником з кола провідних світових інвестбанків. Усі решта продаються на електронних майданчиках, в тому числі платформи ProZorro. Таким чином, Фонд держмайна хоче відмовитися від участі в приватизації оцінювачів і перейти до ринкового ціноутворення. На думку експертів, після ухвалення закону процес приватизації значно спроститься. Бо документ спрямований на скорочення кількості регуляторних актів. За задумом авторів законопроекту, Україна просто адаптує досвід успішних країн у питаннях приватизації.

Нині в планах на приватизацію-2017 виставлено майже 30 великих підприємств, де частка державної власності вище 50%. З них по 18 ФДМ чекає прийняття Кабінетом Міністрів умов продажу. По низці об'єктів обсяг боргів такий, що відлякує інвесторів. Аналітики стверджують, що Україні потрібно продавати по 100–200 об'єктів на місяць для того, щоб за 2–3 роки позбавитися непотребу й передати приватним інвесторам підприємств, в які вони зможуть вдихнути нове життя, поповнивши бюджет грошима від продажу та податковими надходженнями в майбутньому.

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Тарас ЗАГОРОДНИЙ, керуючий партнер Національної антикризової групи:

«Не треба ставити собі надвисокі цілі в даному випадку, тому що інвестор з великими грошима поки що не готовий прийти в країну, яка перебуває в зоні великих геополітичних ризиків, насамперед пов'язаних з війною, що триває в нашій країні. Тому краще було б зосередитися на дрібних підприємствах, які продати українському інвестору, звичному до тих ризиків».

Андрій ГАЙДУЧЬКИЙ, заступник голови Фонду державного майна України:

«При формуванні річних планів приватизації варто керуватися не ефемерною сумою приватизації, а кількістю підготовлених і проданих об'єктів. З 2016 року фонд так і робить: виставляє підрозділам плани за кількістю об'єктів, які вони повинні продати, а суму від їх продажу визначити сам ринку у процесі торгів».

Максим НЕФЬОДОВ, перший заступник міністра економічного розвитку і торгівлі України:

«Процес настільки бюрократизований, що потенційний інвестор не купуватиме у Фонд державного майна. Хотілося б цей процес спростити, щоб це стало таким собі супермаркетом. Хтось може хотіти придбати квартиру чи машину дешевше, ніж на ринку. Має бути можливість подивитися, а що ж продає держава?»

УСПІХ РЕФОРМИ АПК – У ТІСНІЙ СПІВПРАЦІ ЗАКОНОДАВЦІВ ТА ПРОФСПІЛОК

Представники галузевих профспілок зустрілися з народним депутатом, заступником голови парламентського Комітету з питань аграрної політики та земельних відносин Вадимом Івченком. Ініціатором та модератором зустрічі виступив заступник Голови Федерації профспілок України Володимир Саєнко.

У лютому 2014 року профспілки підписали меморандум про співпрацю з фракцією політичної партії «Батьківщина» у Верховній Раді України.

Нинішня зустріч стосувалася однієї з найбільш вагомих та, на жаль, вразливих сфер економіки України – агропромислового комплексу. Галузь, у якій наша держава може вирватися вперед та досягти карколомного зростання ВВП, наразі переживає не найкращі часи. Виконавча влада самоусунулася від розв'язання проблем. Отже, слово за профспілками, які разом із законодавцями мають тиснути на Уряд.

Володимир Саєнко підкреслив, що для того, аби зустріч з народним депутатом пройшла максимально конструктивно, голови профспілок у сфері АПК мали підготувати перелік нагальних питань та проблем. І кожен з присутніх мав, що сказати з цього приводу. Так, голова профспілки АПК Ігор Сопелкін порушив важливу та бо-

лючу тему ринку землі. За його словами, вони обговорювали це питання з аграріями, і не було жодної людини, яка б висловила за зняття мораторію на продаж землі.

З цієї позицією погодився і Вадим Івченко. За його словами, це питання не на часі, адже сьогодні не сформовано середній клас – немає покупців-фермерів, котрі мають змогу взяти дешеві кредити та викупити землю. Івченко підтвердив, що нині існує потужне лобі, яке домагається зняття мораторію, і під цей проект викидаються шалені гроші.

Ще одне питання, яке порушили учасники зустрічі – відсутність кадрової політики через постійне і бездумне перетворення аграрних вишів різним міністерствам та відомствам. За словам голови Профспілки працівників рибного господарства України Володимира Петрова, відбувається процес вилучення навчальних закладів із системи управління Державного агентства рибного господарства.

І жоден з навчальних закладів, наприклад Херсонська чи Одеська морські академії, не може почуватися безпечно.

А голова Профспілки працівників лісового господарства України Степан Кривов'язов зазначив, що у восьми спеціалізованих вишах зняли такий предмет, як деревообробка.

Народного депутата вкрай зацікавила ця тема. Він заявив, що потрібно зібрати ректорів профільних вишів та разом з профспілками провести предметну дискусію, яким вони бачать подальший розвиток освіти у сфері АПК. Звідки має йти бюджетний запит: з міністерства чи з підприємств? Як буде створюватися навчальна програма? На якому обладнанні навчатимуться майбутні аграрії, рибники чи лісовики – на застарілому чи сучасному, на якому працює більшість підприємств?

Пан Івченко переконаний: якщо цю проблему не вирішити, скоро не знайдеться жодного спеціаліста, який захоче працювати на аграрних підприємствах.

Підбиваючи підсумки, Вадим Івченко заявив, що має намір разом із фракцією «Батьківщина» запустити повну трансформацію аграрного комплексу України. І дуже розраховує в цьому питанні на допомогу профспілок. Саме від людей, котрі перебувають всередині процесу і добре знаються на проблемах галузі, парламентар очікує бачення щодо законопроектів у різних галузях. Це дозволить мати повне уявлення про те, що відбувається в агропромисловому комплексі. І саме ідеї, надані профспілками, стануть основою глибокого реформування АПК.

ВАДИМ ІВЧЕНКО: «У НАС ІЗ ПРОФСПІЛКАМИ ЄДИНЕ БАЧЕННЯ РЕФОРМ У СФЕРІ АПК»

Після закінчення круглого столу Вадим Івченко погодився відповісти на кілька запитань кореспондента «ПВ».

— **Н**аскільки продуктивною була сьогоднішня зустріч?

— Більшість порушених питань стосувалися недолугих реформ або взагалі їх відсутності. А це – прерогатива Уряду. Але це не означає, що законодавці мають стояти осторонь: ми маємо визначити на своєму рівні, що можемо запропонувати, зокрема й профспілкам. Щоб вони бачили, що ми на своєму полі діяльності відпрацьовуємо наші домовленості. Хочеться, щоб наступного разу ми більш конкретно підходили до законопроектів: які потрібні закони, правки, статті тощо. Також я бачу подальшу співпрацю з профспілками аграрно-промислового комплексу в тому, щоб вони всі надавали свої пропозиції за одним підписом, а не розрізнені листи. Це полегшить роботу з профспілками. Третій напрям, за яким ми можемо ефективно співпрацювати з профспілками, – спільна позиція щодо реформ у сфері АПК. Я переконався, що у нас тут єдине бачення, справа лише за їх втіленням у життя.

— **Які, на Вашу думку, найбільш нагальні проблеми у сфері АПК?**

— У нас закриваються підприємства і скорочуються робочі місця через подолу податкову політику в аграрному секторі. Багато хто йде у тінь. Нам потрібно визначитися з баченням аграрної політики. І відповідно, маємо напрацювати податкові зміни, щоб кожен сільгоспвиробник відчув підтримку держави. Потребує розв'язання і проблема земельно-орендних відносин, аби вивести їх з тіні. Також потрібні реформа галузі лісового господарства задля зменшення несанкціонованих рубок і контроль над використанням лісів. Хто буде цим керувати? Центральні органи влади? Мінекології, інспектори? Чи все-таки органи місцевого самоврядування, які найбільш зацікавлені в збереженні лісів на своїй території? Не залишимо поза увагою питання зариблення наших озер, стану вододій. А також питання митної та експортної політики, та відповідного їх фінансування.

— **Ви дали зрозуміти, що розраховуєте на допомогу профспілок у реформах АПК та оптимізації галузевого законодавства. Які подальші плани? Як часто відбуватимуться ваші зустрічі?**

— Насамперед, ми відпрацюємо сьогоднішні пропозиції. Потім пропозиції, надані по законопроектах. Виробимо позицію фракції і, думаю, під час наступної зустрічі з профспілками ми озвучимо її. Потім ми відпрацюємо пропозиції, які надавав аграрний комплекс. Крім того, я розраховую на співпрацю з профспілками на рівні реформ та програм, які можна використовувати в роботі з Урядом.

ДОСЛІВНО

Володимир САЄНКО, заступник Голови ФПУ: «Перебудовувати агропромисловий комплекс необхідно виходячи з інтересів працівників, через призму бачення профспілкових організацій. Адже лише за умови пріоритетної позиції людини, під її керівництвом та згідно її потреб можлива якісна реформа. Помічниками профспілок у такому курсі мають бути (а деякі уже є) відповідальні надрелі, які готові не лише декларувати боротьбу «за людей», але й на практиці підтверджувати готовність працювати «з ними».

Ігор СОПЕЛКІН, голова Профспілки працівників агропромислового комплексу України: «Наш меморандум добре реалізується. Ми вже відчували допомогу депутата з конкретних питань, які нам вдалося вирішити. Додатково профспілок на засіданні комітету. Завдяки нашій співпраці винесено на розгляд два законопроекти і підписано шість галузевих угод. Підписали меморандум з Аграрною радою, з німецькою компанією щодо надання міні-кредитів для створення робочих місць у сфері сільськогосподарства та харчової промисловості. Сьогодні виділено близько 10 млн євро на реалізацію цих проектів».

Михайло ПЕТРОВ, голова Профспілки працівників рибного господарства України: «Рибна галузь – це єдиний цілісний комплекс у складі АПК. Працювати заважають постійні реформи. У нас замість рибних інспекторів створено рибний патруль. Але з'ясувалося, в бюджеті не передбачено коштів, аби цю реформу закінчити. Більшість областей уже це в процесі реформи. Людей звільняють, на водоймаках дуже багато порушень».

Василь ДУДНИК, голова Профспілки працівників автомобільного та сільськогосподарського машинобудування України: «Сьогодні повністю переорієнтовано роль сільгоспмашинобудування. Лише зараз дійшло, що підняти село без власного виробництва тракторів, комбайнів, плугів, сіялок-віялок – марна справа. Натомість потрібно пом'якшити деякі норми: у законопроекті № 6214 уможовити звільнення від оподаткування є створення 150 нових робочих місць. Цю норму необхідно зменшити, аби бізнес дійсно міг нею скористатися. Інакше прийняття такого закону не принесе жодних результатів».

Степан КРИВОВ'ЯЗИЙ, голова Профспілки працівників лісового господарства України: «Більшість лісгоспів, особливо в південній зоні, залишилися без бюджетного фінансування. Ці лісгоспи деградують, ліс залишився без охорони, 1700 людей звільнилося, 2500 працівників приходять раз на тиждень. 70% підприємств не працюють, адже новий керівник агентства вирішив, що нам не потрібне бюджетне фінансування. А воно потрібне».

ПРИВІТАННЯ

12 КВІТНЯ - ДЕНЬ
ПРАЦІВНИКІВ
РАКЕТНО-КОСМІЧНОЇ
ГАЛУЗІ

Шановні спілчани!

Вітаю вас із професійним святом – Днем працівників ракетно-космічної галузі України і Всесвітнім днем авіації і космонавтики! Завдяки сформованому науковому і виробничому потенціалу, злагоженій роботі трудових колективів галузі Україна входить до складу космічних держав, упевнено рухається шляхом інноваційного розвитку й інтеграції в міжнародне космічне співтовариство.

У цей святковий день прийміть щирі подяку за вашу самовіддану працю, професіоналізм та постійний творчий пошук.

Щиро бажаю вам реалізації найсміливіших планів, нових вагомих трудових здобутків і впевненості у завтрашньому дні. Миру, добра і достатку вашим родинам!

3 повагою

Григорій ОСОВИЙ,

Голова Федерації профспілок України

12 КВІТНЯ -
ПРОФЕСІЙНЕ СВЯТО
ПРАЦІВНИКІВ РАКЕТНО-
КОСМІЧНОЇ ГАЛУЗІ
УКРАЇНИ ТА ВСЕСВІТНІЙ
ДЕНЬ АВІАЦІЇ
І КОСМОНАВТИКИ

Шановні спілчани!

Щиро вітаю всіх конструкторів та інженерно-технічних працівників, вчених та верстатників, усіх, хто сьогодні примножує славу України своєю наполегливою працею у сфері виробництва ракетно-космічної продукції та дослідження мирного космосу, працівників підприємств та організацій космічної галузі з професійним святом – Днем працівників ракетно-космічної галузі України!

Саме завдяки вашій наполегливій праці, цілеспрямованості і високому професіоналізму Україна підтверджує свій авторитет космічної Держави світового рівня. Підприємства галузі успішно конкурують на світових ринках високотехнологічної продукції, беруть участь у міжнародних проєктах із дослідження та використання космічного простору.

У цей святковий день бажаю усім працівникам, ветеранам, фахівцям галузі, творцям ракетно-космічної техніки, молоді, яка щойно стала на цей складний і романтичний шлях, творчої наснаги, нових перемог, незгасимого прагнення і надалі примножувати ракетно-космічний потенціал України в космічній сфері. Бажаю вам і вашим родинам впевненості у завтрашньому дні, міцного здоров'я, миру, добра, щастя та благополуччя!

3 повагою,

Валерій ВАСИЛЬЄВ,

голова Профспілки працівників космічного та загального машинобудування України

ПОЛІТИКА У СФЕРІ МІНІМАЛЬНОЇ
ЗАРОБІТНОЇ ПЛАТИ В УКРАЇНІ:
ШАНС НА СПРАВЕДЛИВИЙ ПЕРЕРОЗПОДІЛ ТА ЗРОСТАННЯ?

30–31 березня у м. Києві в конференц-залі Національної академії наук України Регіональний офіс Фонду ім. Ф. Еберта «Діалог Східна Європа» спільно з Міжнародною організацією праці та Центром соціальних і трудових досліджень провели міжнародну конференцію, під час якої відомі світові експерти обговорили, яким чином різні моделі визначення мінімальної заробітної плати впливають на стабілізацію внутрішнього споживчого ринку в кризовий період, скорочення сектору з низькою зарплатою та рівень бідності.

МІЖНАРОДНА КОНФЕРЕНЦІЯ

Організатори конференції зазначили, що мінімальна заробітна плата є одним з найбільш поширених засобів впливу на розподіл доходів на ринку праці. Мінімальна зарплата зафіксована в законодавстві 90% країн світу. Проте механізм її впровадження, як з точки зору підходу, так і його ефективності, значно різняться.

У зв'язку з потенційним впливом мінімальної зарплати на перерозподіл доходів усередині країни питання її встановлення стає доволі складним предметом політики й об'єктом численних суперечок та конфліктів між урядом, організаціями працівників та роботодавцями.

Протягом останніх 70 років питання мінімальної заробітної

плати стає дедалі важливішим. Зміни її розміру можуть впливати на зайнятість, розподіл доходів і рівень цін.

У грудні 2016 року Верховна Рада України вирішила збільшити вдвічі рівень мінімальної зарплати із 1600 (≈55 EUR) до 3200 грн (≈110 EUR). Це політичне рішення супроводжується жвавими дебатами щодо ролі і впливу мінімальної зарплати на економіку країни.

Міжнародну конференцію організовано з метою обміну практичним досвідом між експертами із Західної Європи і пострадянських країн задля того, щоб зрозуміти вплив підвищення мінімальної заробітної плати на економіку країни та з'ясувати механізм її визначення. Учасники конференції, серед яких представники Уряду, роботодавців, профспілок, міжнародних та вітчизняних організацій, науковці, шукали відповіді на запитання: хто виграв від підвищення мінімальної заробітної плати; які наслідки це матиме для ринку праці; яким чином мінімальна зарплата впливає на рівень цін; у чому полягає різниця між мінімальною та середньою заробітними платами; у чому полягають практичні проблеми, пов'язані із упровадженням мінімальної заробітної плати; як обчислюється мінімальна заробітна плата і хто має її визначати; який існує зв'язок між мінімальною заробітною платою та колективними договорами, а також яким чином упроваджувати мінімальну заробітну плату та проводити моніторинг її імплементації.

Голова ФПУ Григорій Осовий у своєму виступі наголосив, що не повинно бути дискусії навколо необхідності підвищення мінімальної зарплати до рівня реального прожиткового мінімуму, дискусія має стосуватися того, наскільки більше прожиткового рівня потрібно їй підвищувати.

Також, говорячи про проєкт Трудового кодексу, Григорій Осовий зазначив, що ФПУ запропонувала низку прогресивних новацій, спрямованих на захист прав та ін-

тересів людини праці. Це, насамперед, економічна відповідальність бізнесу за не виплату заробітної плати, яка повинна коштувати бізнесу не менше, ніж кредитна ставка за запозиченнями в банківській системі. Друге: самозахист працівника у випадку не виплати зарплати. Якщо вона не виплачується в термін 7 днів, працівник має право не приступати до роботи, а роботодавець повинен заплатити йому за кожний день вимушеного простоя. І третє: створення гарантійних установ для того, щоб забезпечити працівників від бідності, якщо виникає тимчасова неплатоспроможність роботодавців.

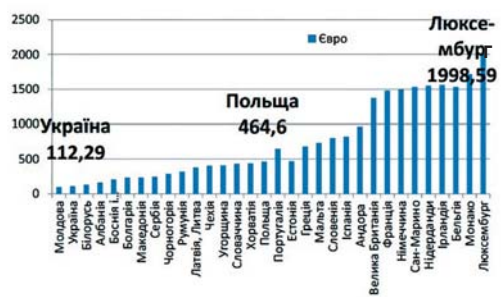
Голова Федерації профспілок України закликав соціальних партнерів, науковців об'єднати зусилля, аби не зупинятися на досягнутому, а рухатися в сфері реформування системи оплати праці далі. «Із свого боку, профспілки прагнуть, щоб люди за свою працю отримували гідну зарплату», – підкреслив Григорій Осовий.

Також із доповідями щодо ролі профспілок у формуванні політики щодо мінімальної заробітної плати виступили заступник Голови Федерації профспілок України Олександр Шубін та голова Профспілки працівників будівництва і промисловості будівельних матеріалів Василь Андреев.

У свою чергу, висококваліфіковані спеціалісти МОП та Фонду ім. Ф. Еберта поділилися досвідом щодо політики у сфері мінімальної заробітної плати в глобальному контексті, зокрема щодо стандартів МОП стосовно мінімальної заробітної плати, впливу на зайнятість та соціальну нерівність «мінімалки» в Німеччині, політики у сфері мінімальної заробітної плати та дискусії щодо мінімального прожиткового рівня у Великій Британії, принципів політики у сфері мінімальної заробітної плати у країнах – членах ЄС.

Олена ОВЕРЧУК, «ПВ»

Фото з Facebook-сторінки FES Regional Office «Dialogue Eastern Europe»

Мінімальна заробітна плата в країнах Європи
(станом на 1 січня 2017 р.)**

Галина Лопушняк, професор кафедри управління персоналом та економіки праці ДВНЗ «Київський національний економічний університет ім. В. Гетьмана», назвала чинники, що виправдовують різке підвищення мінімальної зарплати в Україні:

- значне підвищення тарифів на комунальні послуги;
 - невідповідність МЗП фактичному прожитковому мінімуму (у грудні – 47,85%);
 - низький індекс Кейтца, який відображає рівень соціального захисту населення (у грудні – 24,7%);
 - низька частка витрат на оплату праці у структурі операційних витрат діяльності підприємств (7,3–10% у 2010–2016 роках), що свідчить про можливість значного підвищення заробітної плати працівникам без зростання ціни продукції;
 - мінімальна заробітна плата в Україні, навіть після підвищення, залишається однією з найнижчих в Європі;
 - зниження ЄСВ до 22%, що відбулось у 2016 році.
- Водночас подвійне збільшення розміру мінімальної зарплати має низку недоліків:
- зміна сутності поняття «мінімальна заробітна плата», що призвела до зрівнялки в оплаті праці працівників 1–11 тарифних розрядів;
 - поспішність у прийнятті такого рішення створила ефект «шокового терапію» для бізнесу і спонукала підприємців до коригування бізнес-планів в «авральному» режимі.

ПОЗИЦІЯ ПРОФСПІЛОК – ВЧАСНО ТА ЕФЕКТИВНО РЕАГУВАТИ НА ПОРУШЕННЯ ЗАКОННИХ ПРАВ ЛЮДИНИ ПРАЦІ

Гостра та конструктивна дискусія щодо реакції профспілок на спроби погіршити становище працівників, пошуку найбільш ефективних шляхів забезпечення захисту їх законних прав та інтересів відбулась 4 квітня під час наради керівників всеукраїнських профспілок та профоб'єднань. Учасники наради також обговорили готовність профспілкових організацій до всеукраїнської та територіальних акцій протесту (пікетів).

НАША БОРОТЬБА

Вів засідання Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ Григорій Осовий. У заході також взяла участь перший заступник Голови СПО об'єднань профспілок, заступник Голови ФПУ Олександр Шубін, заступник Голови ФПУ Володимир Саєнко, працівники апарату Федерації профспілок України.

Учасники наради насамперед обговорили найгостріше на сьогодні питання щодо рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, про підвищення тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу.

У виступах Григорія Осового, керівників всеукраїнських галузевих профспілок зазначалося, що ФПУ, її членські організації висловлюють категоричний протест проти ухвалення НКРЕКП рішення «Про встановлення тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу». Лунали різні пропозиції – від проведення зустрічі та переговорів з керівництвом НКРЕКП до пікетування цієї установи, а також масових акцій протесту.

Нагадаємо, що 28 березня 2017 року НКРЕКП ухвалила рішення «Про встановлення тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу» для газорозподільних підприємств, яким скасувала свої постанови із «старими» тарифами на ці послуги і встановила «нові» тарифи за новою методологією, розраховані на основі приєднаної потужності (при цьому враховано Методику визначення та розрахунку тарифу на послуги розподілу природного газу, затверджену постановою НКРЕКП від 25.02.2016 № 236).

Таке нововведення означає, що з 1 квітня ц.р. українці платитимуть не тільки за газ, який споживали, а й сплачуватимуть за вартість його розподілу незалежно від обсягу фактичного споживання (іншими словами, за постійну можливість користуватися газовою трубою). На реалізацію зазначеного рішення прийнято 48 постанов

(постанови НКРЕКП від 28.03.2017 № 348–395). Рішення прийнято НКРЕКП одноосібно, без проведення консультацій із соціальними партнерами, в порушення положень п. 1.9 чинної Генеральної угоди.

**У РАЗІ ВІД-
МОВИ СКАСУВАТИ
РІШЕННЯ НКРЕКП ПРО
ЗАПРОВАДЖЕННЯ АБОН-
ПЛАТИ ЗА ГАЗ ФПУ РАЗОМ З
ІНШИМИ ПРОФОБ'ЄДНАННЯМИ
І ГРОМАДСЬКИМИ ОРГАНІЗА-
ЦІЯМИ РІШУЧЕ ВИСТУПИТЬ НА
ЗАХИСТ ІНТЕРЕСІВ СПІЛЧАН,
ВКЛЮЧАЮЧИ ІНІЦІЮВАН-
НЯ МАСОВИХ АКЦІЙ
ПРОТЕСТУ.**

Зазначене питання не обговорювалось і в рамках Міжвідомчої робочої групи з опрацювання пропозицій щодо перегляду цін на природний газ, створеної згідно з наказом Мінекономрозвитку від 23.08.2016 № 1396 на виконання п. 6 Протоколу зустрічі Прем'єр-міністра України Володимира Гройсмана з представниками профспілкових організацій, учасниками маршруту протесту профспілок від 06.07.2016 № 25167/0/1-16.

У зв'язку з прийняттям зазначеного рішення ФПУ виступила з відповідною заявою (оприлюднена на сайті ФПУ 30.03.2017), а також оперативно направила звернення до голови НКРЕКП Дмитра Вовка та першого віце-прем'єр-міністра – міністра економічного розвитку і торгівлі, голови Міжвідомчої робочої групи з опрацювання пропозицій щодо перегляду цін на природний газ Степана Кубива стосовно неприпустимості прийняття подібних рішень без обговорення із соціальними партнерами та з вимогою терміново про-

вести розширене засідання робочої групи за участю представників сторін соціального діалогу.

Слід зазначити, що прийняте НКРЕКП рішення схвально не лише експертне та профспілкове середовище, громадськість. «Без діалогу з людьми такі рішення не приймаються. Дія зазначеної постанови має бути призупинена! Закликаю Уряд та НКРЕКП знайти узгоджене рішення, яке б передбачало неподвиження тарифів та поширення субсидій на всі види платежів для всіх, хто цього потребує», – прокоментував запровадження абонплати на газ Президент Петро Порошенко (за повідомленням офіційного Інтернет-представництва Президента України).

У свою чергу, Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман 1 квітня зробив заяву про те, що підвищення ціни на газ є неприпустимим. За підрахунками Уряду, оплата за газ для кожного українського громадянина збільшиться в середньому від 1,3 до 3 разів (особливо це стосується тих, хто мешкає в багатоквартирних будинках). Прем'єр-міністр України направив НКРЕКП офіційне звернення з вимогою переглянути рішення щодо введення абонплати за газ для населення.

Учасники наради наголосили на необхідності виконання вимог, викладених у Заяві ФПУ з приводу рішення НКРЕКП. У разі нехтування цими вимогами ФПУ разом з іншими профоб'єднаннями та громадськими організаціями рішуче виступить на захист інтересів спільчан, включаючи ініціювання масових акцій протесту.

Під час засідання обговорювалися й інші актуальні питання: «Про відзначення Дня міжнародної солідарності трудящих – 1 Травня» і «Про підсумки та висновки перебування в Києві представників місії глобальних профспілок».

Олексій ПЕТРУНЯ,
спеціально для «ПВ»
Фото автора

(Продовження теми – на стор. 8–9.)

ОФІЦІЙНО

КАТЕГОРИЧНИЙ ПРОТЕСТ ПРОТИ РІШЕННЯ НКРЕКП

Заява ФПУ з приводу рішення НКРЕКП про підвищення тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу

Федерація профспілок України висловлює категоричний протест проти ухваленого 28 березня 2017 року рішення Національної комісії, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг (НКРЕКП), «Про встановлення тарифів на послуги транспортування та розподілу природного газу».

Грубо нехтуючи положеннями Генеральної угоди, рішеннями Національної тристоронньої соціально-економічної ради, дорученнями Уряду, принципами соціального діалогу, регулятором, без обговорення із соціальними партнерами, за декілька днів до вступу в силу, вчергове ухвалено рішення, що несе загрозу для добробуту громадян, економічної і соціальної стабільності держави.

Встановлення фіксованої «абонплати» для населення та промисловості за користування газотранспортними та газорозподільними мережами, що є стратегічним інфраструктурним ресурсом держави, вчергове збільшить вартість енергоносіїв, зведе нанівець всі зусилля з енергозбереження та диверсифікації енергоносіїв, стане черговим бар'єром соціально-економічного оздоровлення України.

Профспілки вимагають:

- негайного скасування прийнятого НКРЕКП рішення та накладення мораторію на підвищення ціни на газ та тарифів на житлово-комунальні послуги без проведення належного громадського обговорення та погодження із соціальними партнерами;

- притягнення до відповідальності винних посадових осіб НКРЕКП аж до їх звільнення із займаних посад;

- широкого обговорення національної тарифної політики в парламенті та Уряді із залученням громадськості, експертів, сторін соціального діалогу.

У разі нехтування цими вимогами ФПУ разом з іншими профоб'єднаннями і громадськими організаціями рішуче виступить на захист інтересів спільчан, включаючи ініціювання масових акцій протесту.

ФУНДАМЕНТАЛЬНІ ПРАВА ТА ГІДНА ПРАЦЯ

ПРЕС-КОНФЕРЕНЦІЯ

У заході взяли участь Голова Спільного представницького органу об'єднань профспілок, Голова Федерації профспілок України Григорій Осовий, голова Конфедерації вільних профспілок України Михайло Волинець, а також члени Місії міжнародних профспілок – заступник генерального секретаря Міжнародної конфедерації профспілок Яап Вінен, регіональний секретар Глобальної профспілки IndustriALL Вадим Борисов.

Спікери наголошували на необхідності конструктивного та ефективного вирішення проблем соціального захисту працівників, гідної оплати праці та промислової безпеки в Україні. Серед найбільш гострих корупція, неформальна економіка, невилплата зарплат, охорона праці, міграція з України, яка тільки за останні 3 роки становить 1 млн громадян.

«Стан соціально-трудових відносин в Україні на сьогодні є досить складним, – зазначив Григорій Осовий. – Реформи, що відбуваються в країні, дуже боляче б'ють по правах та інтересах трудівників. Фінансово-економічні кризи, політична нестабільність всерйоз негативно впливають на становище працівників, усіх простих людей. За 2014–2015 роки ми втратили понад 2 млн робочих місць. Сотні тисяч робочих місць поставили під загрозу знищення блокада на сході України. Економіка, що тільки почала відновлюватися, знов опинилася під знаком падіння. Відповідно ті зобов'язання, що їх було взято за Генеральною угодою, колективними договорами, звичайно, піддаються ризику. Водночас профспілки вимагають створення нових робочих місць і належних умов праці та гідної її оплати. Ми наполягаємо на проведенні реформи оплати праці, яка б означала справедливий розподіл результатів праці. Ми також ставимо питання про забезпечення безпеки на робо-

чих місцях, тому що незадовільні умови праці вже перетнули критичну межу. Профспілки вимагають і вирішення інших актуальних питань, які в цивілізованій країні мають вирішуватися шляхом соціального діалогу не за формою, а за змістом і по суті. Тому профспілки йдуть на контакти із соціальними партнерами, шукають нові шляхи та форми соціального діалогу. У Генеральній угоді, інших документах соціальні партнери беруть на себе конкретні зобов'язання. Вони повинні 100% виконуватися, а головне – щоб люди відчули позитивні зміни в своєму житті».

Григорій Осовий поінформував присутніх про структуру та діяльність МКП, до якої входить і ФПУ, і КВПУ, та Глобальної профспілки IndustriALL, мету робочого візиту їхніх представників до України. Він дав високу оцінку діяльності цих міжнародних організацій та їх місії для відродження та розвитку соціального діалогу, забезпечення законних прав та інтересів людини праці в Україні.

Голова ФПУ зазначив, що мета місії – обговорити ті питання, що сьогодні найбільше турбують працюючу людину, профспілки в Україні, визначити стан соціального діалогу, що потрібно зробити міжнародним профспілковим організаціям, аби допомогти розвитку, поглибленню, а головне – підвищенню ефективності цього діалогу.

Представники міжнародних профспілок позитивно оцінили позицію та активні дії українських профспілок щодо захисту законних прав та інтересів працівників, всіх простих людей в Україні.

Заступник генерального секретаря МКП Яап Вінен підкреслив, що у державах Європейського Союзу соціальний діалог є нормою, до чого варто прагнути й Україні. Проте сьогодні можна зробити висновки, що цей процес в нашій державі відбувається досить кволо, й у людей створюється враження, що профспілки не можуть знайти спільної мови з владою. Хоча насправді це не так.

Адже, за словами пана Вінена, саме влада не йде на конструктивну розмову з подальшими конкретними діями. «Ми зустрічались із заступниками міністрів, керівниками департаментів і підрозділів Міністерства економіки, Міністерства соціальної політики та Міністерства енергетики й питалися, які ми вони бачать реформи в Україні, і зрозуміли, що українським чиновникам майже нічого запропонувати. Частина висловлених планів є нереальними, майже нереальними або це просто фантазії. Під час наших розмов ми також зрозуміли: все, що роблять відповідальні особи згаданих міністерств, не має жодної підтримки на політичному рівні, а тому вони перебувають у замкненому колі. Саме ці державні органи відповідальні за реалізацію зобов'язань України, взятих у рамках Угоди про асоціацію між ЄС і Україною. Приміром, за цією Угодою вони повинні розробити стратегію щодо зайнятості, за цими зобов'язаннями мають сприяти розвитку соціального діалогу в Україні, а також взяти участь у підготовці нового Трудового кодексу, який відповідав би міжнародним трудовим стандартам – стандартам Міжнародної організації праці. Але цього немає. На словах вони «зміцнюють, розвивають, поширюють» соціальний діалог, але за своєю суттю це лише пусті мрії, позбавлені реального змісту, тому що не несуть у собі практичних можливостей для посилення захисту населення», – наголосив Яап Вінен.

Він також зазначив, що в Україні політичні процеси відбуваються «згорі», обслуговують насамперед інтереси бізнесу та олігархії, представники яких займають депутатські крісла, тому представники місії не сподіваються на політиків, міністерства та відомства у питаннях соціальних змін. За оцінками МОП, у щорічному рейтингу країн щодо порушень прав трудящих Україна традиційно опиняється у категорії «5», куди потрапляють країни з найвищими показниками порушень. Це викликає занепокоєння серед міжнародної спільноти, адже в такому випадку сподіватися на політику країни доволі складно.

29 березня в інформаційному агентстві «УНІАН» відбулась прес-конференція «Гідність для українських працівників – фундаментальні права та гідна праця», присвячена питанням захисту прав найманих працівників, оплати та безпеки праці у світлі зниження соціальних стандартів та рівня життя українців. Прес-конференції передувала місія Міжнародної конфедерації профспілок і Глобальної профспілки IndustriALL в Україні, протягом якої представники цих організацій зустрічалися з керівниками українських профспілок, а також чиновниками Міністерства економіки, Міністерства соціальної політики та Міністерства енергетики та вугільної промисловості.

Яап Вінен також повідомив про найближчі кроки міжнародних профспілок для покращення ситуації, що склалася в Україні. За його словами, міжнародні профспілки мають намір надіслати листа Прем'єр-міністру з проханням втрутитися в процеси ігнорування принципів соціального діалогу, а також попередження: якщо влада й надалі не сприйматиме профспілки як політичну силу, вони змушені будуть вийти на вулицю, адже «гра м'язами», за його словами, наразі єдиний для них вихід.

Ще одним інструментом впливу на ситуацію, за словами представника МПК, є залучення Міжнародної організації праці як одного з інструментів Організації Об'єднаних Націй та інформування міжнародних фінансових інституцій, які співпрацюють з Україною, в тому числі Міжнародного валютного фонду, про те, що фінансова допомога, спрямована на розвиток України, опиниться в кишенях корумпованих політиків, а відтак надавати її недоцільно. «Можливо, після цих дзвінчиків Уряд зрозуміє, що потрібно змінити своє ставлення до того, що відбувається, й врешті-решт почне поважати права трудящих у цій країні. Можновладці нарешті мають зрозуміти, що не слід створювати додаткових проблем у країні, в якій і без того надзвичайно багато труднощів. Ми солідарні з профспілками України, які на рівні політики мають бути вагомою силою», – наголосив Яап Вінен.

Регіональний секретар Глобальної профспілки IndustriALL Вадим Борисов у своєму виступі наголосив, що одним з європейських принципів є безумовне підпорядкування взятим на себе зобов'язанням, у тому числі з боку роботодавців, щодо виконання умов колективних угод. Він також порушив проблему відсутності спадкоємності соціально-політичних зобов'язань, завдяки чому зміна влади в країні призводить до «зникнення» соціального партнера, а також проблему імітації соціального партнерства, в той час як соціальний діалог – одне з ключових питань у сфері побудови відносин з Європейським Союзом. «Потрібно, щоб сторони чули одна одну і щоб досягнуті угоди виконувалися. Це є найголовнішою вимогою, особливо в ситуації, коли Україна в особі Уряду і держави проголосила курс на Європейський Союз. Необхідно, щоб норми європейської соціальної моделі застосовувалися, адже соціальний діалог є однією з підвалин для вирішення всіх інших питань», – наголосив Вадим Борисов.

На завершення прес-конференції її учасники висловили впевненість, що робота місії сприятиме ефективному проведенню соціально-економічних реформ та дотриманню при цьому всіх необхідних норм соціального захисту громадян, які існують у країнах Євросоюзу, а також відповіли на численні запитання представників засобів масової інформації.

Тетяна РУБАН, «ПВ»

**ЗА ОЦІНКАМИ
МІЖНАРОДНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ПРАЦІ, В ЩОРІЧНОМУ РЕЙТИНГУ КРАЇН ЩОДО ПОРУШЕНЬ ПРАВ ТРУДЯЩИХ УКРАЇНА ТРАДИЦІЙНО ОПИНАЄТЬСЯ В КАТЕГОРІЇ «5», КУДИ ПОТРАПЛЯЮТЬ КРАЇНИ З НАЙВИЩИМ ПОКАЗНИКОМ ПОРУШЕНЬ.**

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Григорій ОСОВИЙ, Голова ФПУ:
«Стан соціально-трудових відносин в Україні сьогодні є досить складним. Реформи, які відбуваються, дуже боляче б'ють по правах та інтересах трудівників. Фінансово-економічні кризи, політична нестабільність всерйоз негативно впливають на становище працівників, усіх простих людей».

Яап ВІНЕН, заступник генерального секретаря МКП:
«Ми зустрічались із заступниками міністрів, керівниками департаментів і підрозділів Міністерства економіки, Міністерства соціальної політики та Міністерства енергетики й питалися, які ми вони бачать реформи в Україні, і зрозуміли, що українським чиновникам майже нічого запропонувати. Частина висловлених планів є нереальними, майже нереальними або це просто фантазії».

Вадим БОРИСОВ, регіональний секретар Глобальної профспілки IndustriALL:
«Соціальний діалог – одне з ключових питань у сфері побудови відносин з Європейським Союзом. Потрібно, щоб сторони чули одна одну, і щоб досягнуті угоди виконувалися. Це найголовніша вимога, особливо в ситуації, коли Україна в особі Уряду і держави проголосила курс на Європейський Союз».

Це рядки з пісні, що її склали в радянський період. Чи справді тоді робітничі професії мали найвищу цінність, експерти сперечаються й досі. Кажуть, то скоріше виверти тодішньої пропаганди. Однак в умовах ринкової економіки ставлення суспільства до робітничих професій кардинально змінилося. Начебто вони вже не є господарями Землі. Більш того, молоде покоління української молоді не хоче пов'язувати свій професійний вибір з робітничими спеціальностями. Уперше у вітчизняній практиці Інститут соціології НАН України провів масштабне дослідження становища, проблем, а головне – перспектив робітничого класу в Україні.

РОБІТНИЧИЙ, СЕРЕДНІЙ ЧИ...

Соціологи дійшли висновку, що переважна більшість українських працівників відносять себе до робітничого класу. 77% респондентів впевнено й свідомо ототожнюють себе з класом. Про категоричне «ні» заявили лише 11% опитаних, ще 8% не надали точної відповіді на запитання аналітиків.

І от що цікаво: частка респондентів, які впевнено називали себе робітниками, коливалася від 56% серед осіб молодше 30 років до 77% серед осіб старше 55 років. У підгрупі робітників з повною вищою освітою респондентів з такою класовою самоідентифікацією було половина, а з повною середньою освітою – 72%.

Частка респондентів, які впевнено відносили себе до робітничого класу, становила 70% серед висококваліфікованих і кваліфікованих фахівців, 62% – серед різнорівнів і підсобних робітників і 61% – серед малокваліфікованих.

Не зайве поглянути, якими були результати опитування ще 3,5 року тому. Ототожнювали себе з робітничим класом у 2013 році 81% опитаних робітників, у той час як 11% не відносили себе до такої категорії.

Соціологи дуже ретельно проаналізували таке новітнє поняття в українській історії, як середній клас. Із середнім класом ідентифікували себе 10% респондентів старшого віку і 18% опитаних у молодшій віковій групі. Частка робітників, які вважали себе представниками середнього класу, виявилася найменшою (9%) серед респондентів з професійно-технічною освітою і найвищою (28%) серед тих, хто мав повну вищу освіту. Частка респондентів, які відносили себе до середнього класу, коливалася від 8% серед різнорівнів і підсобних робітників до 19% серед висококваліфікованих.

Часи змінюються. Сьогодні молодь соромиться вголос заявити про свою належність до робітничих професій. У моді – менеджери, адвокати, управлінці. Але соціологи наводять результати своїх досліджень і переконують, що 39% опитаних робітників вбачають у своєму становищі привід для гордості. Не змогли однозначно відповісти на таке запитання 25% робітників. Тобто ще кілька відсотків могли додати свої голоси до 39% ствердних. А от позитивні і негативні

відповіді на запитання, чи задоволені робітники своїм місцем у суспільстві, виявилися чисельно майже рівними до тих, хто не зважився чесно на них відповісти.

Частка робітників, які не погоджувалися з думкою, що робітничого класу в нашій країні не існує (60%), втричі перевищувала частку тих, хто з нею погоджувався (20%). Кожен п'ятий робітник (20%) не зміг відповісти на це запитання. Прикметно, що найбільшою частка незгодних з цією думкою виявилася серед кваліфікованих робітників (65%), а найменшою – серед різнорівнів і підсобних робітників (47%).

ТАМ, ДЕ НЕМАЄ СИЛЬНОЇ ПРОФСПІЛКИ

Робітничий клас, попри падіння престижу робітничої праці, низьку її оплату і несприятливі умови зайнятості, залишається реальною силою економічного розвитку. Але за умови, якщо що тезу підтверджує передова частина робітничого класу – висококваліфіковані робітники. От тільки з оплатою високої кваліфікації в Україні поки що не складається. І про це свідчать соціологічні дані.

Середнє значення розміру мінімальної заробітної плати, достатньої, за оцінками робітників, для того, щоб вона могла відігравати роль цього соціального стандарту, становило 3706 грн. Заробітна плата, яка забезпечувала б робітникам, на їхню думку, гідне існування, в середньому, дорівнювала 7565 грн. Менше п'ятої частини опитаних робітників (18%) вважають, що їхня заробітна плата відповідає витратам їхньої праці. Це дуже низький показник. Владі є над чим замислитися. 71% опитаних робітників заявляють, що їхня заробітна плата нижче витрат праці, при цьому 37% всіх опитаних зазначали, що їхня заробітна плата є дещо нижче, а 34% – значно нижче витрат праці. І тільки 4% вважають, що їхня заробітна плата вище за витрати праці.

Не оминули соціологи й питання соціального захисту робітників за роки ринкового формування. Рівень соціального захисту й підтримки мав би бути значно вищим, заявляють більшість респондентів. Загалом дві третини опитаних стверджують, що з форм соціального захисту працює лише одна чи дві. Це коли робітникам сплачують лікарняний і надають

оплачувану відпустку. Усього 29% опитаних зазначили, що підприємство, на якому вони працюють, забезпечує відпочинок своїм робітникам та членам їхніх сімей, 24% – медичне страхування за рахунок підприємства, 9% – пільгові обіди. Кожен шостий (18%) опитаний робітник вказував, що на підприємстві, на якому він зайнятий, нічого з перерахованого робітникам не надається.

Робітники, які стверджували, що на підприємстві, на якому вони працюють, є профспілкова організація, втричі частіше (93%) вказували, що їм надається оплачуваний лікарняний, ніж ті, хто говорив про відсутність профспілки (32%). Аналогічно, в цих підгрупах виявилось 91% і 35% робітників відповідно, які зазначали, що підприємство, на якому вони працюють, надає своїм працівникам оплачувану відпустку. Половина робітників (49%), зайнятих на підприємствах, де немає профспілки, стверджували, що підприємство не забезпечує своїм робітникам жодних заходів із соціального захисту.

НЕ ХЛІБОМ ЄДИНИМ

Прикро, але значна частина українських робітників сьогодні позбавлені можливості задоволення базових потреб. За результатами опитування, кожен п'ятий представник робітничого класу (19%) вказував на неможливість задовольнити елементарні потреби в їжі та одязі, при цьому такої можливості не вистачає кожному шостому (18%) висококваліфікованому робітнику.

Половина робітників в Україні (55%) характеризували матеріальне становище своєї сім'ї як середнє, водночас бідними своєї сім'ї назвали 43% опитаних робітників, злидненими – 3% представників робітничих професій, які відповіли на це запитання. Лише 0,6% респондентів з числа робітників повідомили, що їх родинам вистачає матеріального доходу на все необхідне і вони ще примудряються робити заощадження. При цьому 43% визнали, що доходу їх сім'ям вистачає лише на продукти харчування, така ж частка опитаних (43%) зазначили, що доходу їх сім'ї вистачає в цілому на прожиття.

Показники рівня та якості життя українських робітників відчутно знизилися за останні роки внаслідок загострення збройного конфлікту на Донбасі та погіршення економічного стану в країні.

У зв'язку з поглибленням економічної кризи в країні все більше робітників та їх сімей змушені обмежувати споживання. Половина робітників (46%) вказали, що вони та їх сім'ї були змушені зменшити купівлю продуктів харчування, 65% – одягу і взуття, 39% – вартісних товарів тривалого користування, на ліках змусили економити третина (35%) робітників, що відповіли на дане запитання. 40% опитаних представників робітничих професій зазначили, що в разі втрати основного джерела доходу їх сім'ї зможуть прожити, забезпечуючи мінімальні потреби при використанні всіх можливостей (заощаджень, підсобного господарства, підробітків), не більше 1 місяця. Ще третина опитаних (33%), відповідаючи на це запитання, назвали термін від 1 до 3 місяців. Понад півроку прожити, забезпечуючи мінімальні потреби, в разі втрати основного джерела доходу, зможуть сім'ї лише 5% робітників. Така статистика насторожує, бо свідчить про вкрай низький рівень добробуту українських робітників у результаті здійснення неоліберальних реформ у нашій країні.

Як свідчить опитування, тільки кожен третій (36%) робітник згоден і далі терпіти зниження рівня життя, якщо цього вимагають реформи. 32% готові терпіти, але недовго, й лише 4% – стільки, скільки треба. Низький рівень життя на час опитування не дозволяв 19% робітників і далі скорочувати споживання товарів і послуг, навіть якщо цього потребують реформи. І ще 39% відмовилися жертвувати власним добробутом на користь реформ тому, що не вірять в їхній успіх.

При відповіді на запитання, чого, на їхню думку, люди сьогодні побоюються найбільше, влітку 2016 року 83% робітників назвали зростання цін, 80% – безробіття, 62% – невилплату зарплат та пенсій. Дещо менше половини (42%) заявили, що їхні співгромадяни наразі побоюються зупинки підприємств, стільки ж (40%) вважають, що люди відчувають страх голоду.

Соціологічні дослідження громадської думки в українському суспільстві і робітничому середовищі переконливо свідчать про термінову необхідність принципової реформування соціально-трудових відносин у нашій країні. Реального реформування, а не декларативного.

Петро ПОРОШЕНКО, Президент України:
«Дія зазначеної постанови має бути призупинена! Закликаю Уряд та НКРЕКП знайти узгоджене рішення, яке б передбачало непідвищення тарифів та поширення субсидій на всі види платежів для всіх, хто цього потребує. Без діалогу з людьми такі рішення не приймаються».

Володимир ГРОЙСМАН, Прем'єр-міністр України:
«Це неприпустимо! Ні я, ні Уряд це категорично не підтримуємо. Вимагаю, щоб це рішення було переглянуто. Це наша принципова позиція! Уряд виходить з того, що будь-які рішення, спрямовані на впорядкування оплати послуг з постачання газу відповідно до законодавства, не повинні призводити до збільшення щомісячних платежів абонентів».

ГАЗОВИЙ ЕКСПЕРИМЕНТ

28 березня Національна комісія, що здійснює державне регулювання у сферах енергетики та комунальних послуг, прийняла нову методику розрахунку вартості газу для кінцевого споживача, зокрема й населення. Згідно з цим рішенням, з 1 квітня тариф на газ мав складатися з двох компонентів: ціни газу як товару та вартості його транспортування по газотранспортній системі і розподілу за регіональними мережами. Це так звана абонплата, яку, за задумом авторів новачки, будуть розраховувати, виходячи з максимальної пропускної здатності лічильника споживача. За оцінками експертів, плата за доставку блакитного палива істотно зросте порівняно із значенням до 1 квітня 2017 року. Особливо для тих категорій населення, які використовують газові плити і не мають встановлених лічильників. Пропозиція національного регулятора збурила громадськість і викликала реакцію у вищих ешелонах влади. Оскільки остаточного рішення, скасує чи відтермінує абонплату за газ, наразі немає, «Профспілкові вісті» триматимуть це питання під контролем.

АВСТРИЙСЬКА МОДЕЛЬ В УКРАЇНСЬКИХ РЕАЛІЯХ

Уже за підсумками поточного місяця споживачі мали б отримувати не одну, а дві квитанції за газопостачання. Новий тариф потрібно буде гасити щомісяця на підставі потужності лічильника незалежно від фактичних обсягів споживання.

НКРЕКП вважає, що таке рішення дає низку переваг кінцевому споживачу. Фахівці комісії стверджують, що запровадження абонплати сприятиме зниженню ціни на газ у результаті конкуренції на ринку постачання, рівномірному нарахуванню за послуги і прозорому формуванню платежів за газ як товар. Себто, все для процвітання газового ринку. Проблема лише в тому, що ринку, як такого, немає. У комісії кажуть, що введення нового тарифу спрямоване на виконання «зобов'язань України за Договором про заснування Енергетичного Співтовариства й Угоди про асоціацію України з ЄС». Насправді ж, у Європі газорозподільні компанії відокремлені від видобувних, аби у монополістів не було спокуси встановлювати неконкурентну ціну.

Така система відповідає австрійській моделі газового ринку та врахо-

вує європейський досвід, наголошують у НКРЕКП. Тільки чомусь у нас європейські реформи мають викривлений вигляд: потрібно скинутися всім миром, аби нагорі утворився новий грошовий потік у мільярди гривень, а то й доларів. Адже фактично 70% українських обласних газових підприємств належать одній людині – Дмитру Фірташу. Решту 30% монополію контролюють дрібніші власники. Головний комерційний директор НАК «Нафтогаз» Юрій Вітренко зауважує: «А потім ці посередники, які є абсолютними монополістами в кожному з регіонів, де вони працюють, постачають газ населенню. Більше того, ці посередники-монополісти не розраховуються з нами в повному обсязі. Причому перевірити, чи насправді вони постачають наш газ конкретному споживачу ми не можемо».

Співголова Фонду енергетичних стратегій Дмитро Маруніч не погоджується з такою думкою. На його переконання, не залишився у програті й посередник – «Нафтогаз»: «А от розподільні мережі отримали «крихти з панського столу», оскільки влада побоялась підвищити тарифи ще більше. А нині надійшла черга розподільних компаній, економі-

ка діяльності яких за останні роки значно погіршилась, у тому числі через тарифний чинник».

Крім того, наголошує експерт, новий платіж спонукатиме населення до встановлення газових лічильників. За це доведеться викласти до 5 тис. грн, які в кінцевому рахунку надійдуть до державної казни.

Виходить, що у домогосподарствах, де встановлено лічильник, буде одна абонплата, а де його немає – поки що підрахунки та категорії, алгоритм яких незрозумілий не тільки споживачам, й а експертам.

Директор аналітично-дослідницького центру «Інститут міста» Олександр Сергієнко зробив досить невтішний висновок: «Автори новачки вважають, що якщо в квартирі немає лічильника, то розрахунки треба здійснювати за віртуальним лічильником, який працює на повну потужність. Тобто, ви споживаєте 4 кубі метри щодня. Цю цифру слід помножити на 24 години і на 30 чи 31 днів місяця. В результаті отримаєте платіж, який приблизно у 720 разів більше, ніж мав би бути. От де сховано прибуток».

Тепер зрозуміло, чому монополісти зустріли постанову НКРЕКП бурхливими оваціями.

ГРОШІ – В ТРУБУ

Державний регулятор усіляко розхвалює свою ініціативу і стверджує, що для споживачів такі зміни корисні, бо мають низку переваг. Самі споживачі поки що з острахом очікують, коли на власні очі побачать нові розцінки. Експерти кажуть, що найбільший тягар випаде на долю малозабезпечених людей, в яких одна плита. Тут уже субсидія не допоможе, бо на абонплату вона не поширюватиметься. Середньостатистичний українець за приготування їжі на газовій плиті сплачуватиме додатково від 40 до 150 грн щомісяця. Тариф у різних регіонах буде «свій».

Ті, хто економічно використовує газ, будуть платити більше, а ті, хто опалює великі будинки, – менше. Відтак логіка ощадливих: «менше споживання – менше сплати» тут не працює. Хоча глава НКРЕКП наголошує:

«Менша потужність споживання – менша оплата».

НКРЕКП заявляє, що ціни на газ знизяться. І це справді так, кажуть аналітики енергетичного ринку. Але з урахуванням абонплати для багатьох споживачів зростуть. Очільник комісії Дмитро Вовк запевняє, що для абонентів з наймасовішим лічильником G4 рахунки в платіжках знизяться.

Експерти проаналізували і дійшли висновку: у споживачів, які використовують газ виключно для приготування їжі, здебільшого або немає лічильника, або він мінімальних розмірів – G1,6. Так от, при місячному споживанні близько 17 кубометрів газу, а це середнє значення по Україні, абонплата зросте мінімум удвічі.

Заступник начальника департаменту енергоефективності НАК «Нафтогаз України» Олексій Хабатюк

Дмитро ВОВК, голова НКРЕКП:

«Загалом подорожчання було б не втричі, а вдвічі. І його можна зменшити. Для кожного споживача існує можливість зменшити свою абонплату, звернувшись до облгазу. Якщо протягом 3 місяців він фізично не замінює трубу на менший розмір, то зобов'язаний автоматично зменшити рахунки, й ви будете платити не 90 грн, як вам сказали, а 28 грн з ПДВ. Ми, як комісія, ініціюватимемо зменшення тарифу на тепло. Таким чином, сукупний рахунок, якщо ви маєте газову плиту і централізоване опалення, не збільшиться».

Олександр СЕРПІЄНКО, директор аналітично-дослідницького центру «Інститут міста»:

«Це просто видуманий, красиво оформлений документ, який призводить лише до зростання плати за газ – особливо для тих, у кого газова плита і газова колонка. Це жадібність і дурість, так люди не можуть платити. У нас наразі рівень заборгованості населення 29,5 млрд грн, а ще рік тому він становив менше 9».

80%

ЗАГАЛЬНОГО
СПОЖИВАННЯ
ГАЗУ В КРАЇНІ
ЗДІЙСНЮЄТЬСЯ
ЧЕРЕЗ
ЛІЧИЛЬНИКИ
ТИПУ G4

**31 жовтня
2015 року**

ДЛЯ ПОБУТОВИХ СПОЖИВАЧІВ ДІЄ СЕРЕДНЯ
РОЗДІБНА ЦІНА НА ГАЗ 6879 ГРН ЗА 1000 КУБ.
М, 13% ВІД ЯКОЇ СТАНОВЛЯТЬ ВИТРАТИ НА
ТРАНСПОРТУВАННЯ І РОЗПОДІЛ ПРИРОДНОГО ГАЗУ

**245 дол.
США**

ЗА 1 ТИС. КУБ. М
ГАЗУ – ТАКУ ЦІНУ
ЗАКЛАДНО В
ЦЬОГОРІЩОМУ
ДЕРЖБЮДЖЕТІ

на абонплати за газ. Офіційно питання винесене на засідання НКРЕКП, що відбудеться 10 квітня, проте очільник відомства Дмитро Вовк запевнив, що його таки ухвалить. Напкомісія обіцяє додатково опрацювати постанови, аби вони не збільшували платіжки, провести консультації з Кабміном у частині поширення субсидій на абонплату в разі необхідності.

**У ДЕНЬ СМІХУ
НЕ ДО ЖАРТВ**

Чи можна було б пом'якшити удар від «подвійних платіжок»? Експерти стверджують, що можна. Одним з таких заходів називають терміни реалізації постанови про абонплату. Скажімо, запровадити новачку не з 1 квітня, а хоча б через 6 місяців. Це дало б змогу споживачам розрахувати свої кошти на придбання менш потужних лічильників. Ба навіть у кодексі ГРС на встановлення лічильників відведено 3 місяці, але аж ніяк не 3 дні – від 28 березня до 1 квітня.

Схоже, українців хочуть привчити до газових сюрпризів і несподіванок. Згадаймо, як минулого року віце-прем'єр-міністр Павло Розенко заявляв, що підвищення цін ні на житлово-комунальні послуги, ні на газ у наступному опалювальному сезоні не буде. Експерти зазначають, що в даному випадку дешево постраждав тільки рейтинг політика.

Глава Міністерства соціальної політики, всупереч прогнозам аналітиків енергетичного ринку, розповідає, що через запровадження абонплати за приєднання до газової труби газ для українців тільки подешевшає, бо коштуватиме менше 6,8 грн за кубічний метр блакитного палива, а приблизно 6,1. І що варто додати до цієї суми якихось 100 грн, отримаємо ті ж 6,8. Сумнівна калькуляція, але спробуємо «додати» ці якихось 100 грн. До речі, в майбутньому ціни на приєднання

до системи будуть зростати. Про це вже заявив національний регулятор. Чим обернеться сотня гривень для середньостатистичного українця? Абонплата за газ не підпадає під субсидії. А це означає, що пенсіонери та соціально незахищені громадяни будуть сплачувати символічний щомісячний податок «на покращення». Далі: коли закінчується опалювальний сезон, українці намагаються досить ощадливо споживати газ. На період відпусток взагалі газовою плитою не користуються. Та це не означає, що абонплату можна проігнорувати. Тут діє інший принцип: користуючись чи ні – платити зобов'язаний. Експерт Фонду суспільної безпеки Юрій Гаврилечко посилається на п. 6 ст. 20 Закону України про ЖКГ, де вказано, що споживач має право не сплачувати послуги за його тимчасової відсутності, якщо цьому є відповідне документальне підтвердження. Так звана абонплата знімається періодично за разову послугу, тобто таку, яка фактично не надається. І це теж грубе порушення законодавства, стверджує аналітик. Відтак треба подавати позов до суду і домогатися дотримання вимог Закону.

Прем'єр-міністр України Володимир Гройсман на словах зажадав переглянути рішення щодо введення абонентської плати за газ: «Про вести ретельні розрахунки і подивитися, як це вплине на оплату за газ для кожного українського громадянина. Збільшення дійсно є і становить за розрахунками в середньому від 1,3 до 3 разів, особливо це стосується тих, хто мешкає в багатоквартирних будинках. Це неприпустимо! Ні я, ні Уряд це категорично не підтримуємо».

Народ також категорично не підтримує. Однак його думка владу не дуже цікавить. А дарма. Бо соціальна напруга наростає. Безпрецедентний тиск на споживачів може стати іскрою великого багаття.

КОМЕНТАР

**Григорій ОСОВИЙ,
Голова Федерації
професійних
спілок України:**

«Змущений констатувати, що вкотре знехтували положеннями Генеральної угоди, рішеннями Національної тристоронньої соціально-економічної ради та принципами соціального діалогу. Бо як інакше можна назвати рішення НКРЕКП про встановлення фіксованої абонплати за користування газотранспортними та газорозподільними мережами? Невже тамешні чиновники забули, що це стратегічний інфраструктурний ресурс держави, а не приватна компанія, яка може на власний розсуд ним розпоряджатися? Профспілковий актив країни вважає, що це рішення становить загрозу не тільки для добробуту громадян, а й підриває економічну та соціальну стабільність держави. Усі зусилля з енергозбереження, які ФПУ підтримувала на всіх рівнях, одним документом від національного регулятора зведено нанівець. Людей змушують платити за право бути споживачем. Та ще й посилаються на європейський досвід. Це ніщо інше, як прагнення нажитися на простих українцях. Проти цього спілчани налаштовані категорично. Найперша вимога профспілок – негайне скасування рішення НКРЕКП від 28 березня п. р. та введення мораторію на підвищення цін на газ та тарифів на житлово-комунальні послуги без проведення належного громадського обговорення й обов'язкового погодження із соціальними партнерами. Профспілки виступають за широке обговорення національної тарифної політики в усіх її аспектах і на всіх рівнях, передусім у парламенті та Уряді. До такого обговорення слід залучати авторитетних експертів і громадський актив. Це профспілковий актив триматиме під неослабним контролем. Наразі небайдужі українці звертаються з петиціями на адресу Гаранта Конституції з вимогою стати на бік народу. У більшості петицій йдеться про рішучість захиститися власними силами від егідою профспілок. ФПУ разом з іншими профоб'єднаннями і громадськими організаціями готова виступити на захист інтересів спілчан. Форм і засобів такого захисту у профспілкового загалу вистачить. Уже зараз регіональні відділення ініціюють масові акції протесту. Ми цього не приховуємо. Навпаки, хочемо, щоб влада нас почула. Та чи готова вона до відкритого діалогу з профспілками? Судячи з реакції Глави держави, який вимагає припинити дію постанови про запровадження абонплати за газ, діалог можливий».

озвучив не надто оптимістичний сценарій: «Введення розрахованих Національною комісією, що здійснює державне регулювання у сфері енергетики і комунальних послуг, ставок абонентної плати за розподіл газу призведе до подорожчання відповідних послуг в 1,5–20 разів».

Якоби буде точно абонплата, ніхто достеменно сказати не береться. Аналітики одностайні в одному: переплата буде залежати від споживання газу та потужності лічильника. В результаті вона може коливатися у діапазоні від 0,4% до 136%. Це як кому пощастить. Чим потужніший лічильник, тим більша цифра в платіжках. Якщо кому на газову плиту встановили лічильник G2,5, максимальна потужність якого 4 куби на годину, абонплата нараховуватиметься, виходячи з максимальної місячної пропускну потужності в 2920 кубів.

Народ обурений ініціативою національного регулятора. І не тільки через те, що формула нарахування абонплати надто складна й малозрозуміла. Людей збурила та обставина, що їх не сповістили про таку новачку раніше, приміром за рік чи бодай півроку. Чимало споживачів могли б ухилитися від такого удару. Хтось би відмовився від газу взагалі, передусім у селах та дачних кооперативах, хтось би подбав про «розумний» лічильник.

Сільські мешканці в переважній більшості крім газових котлів встановили твердопаливні. Відтепер газу вони споживають менше, однак абонплату мають сплачувати на загальних засадах. У НКРЕКП посилаються на «об'єктивні причини й жодної політики».

І тільки рішуча позиція Президента Петра Порошенка змусила Напкомісію призупинити введення

УРОЧИСТІ ЗБОРИ

УСПП ВІДЗНАЧАЄ 25-РІЧЧЯ
ІЗ СВЯТОМ СОЦІАЛЬНИХ
ПАРТНЕРІВ ПРИВІТАВ ГОЛОВА
ФПУ ГРИГОРІЙ ОСОВИЙ

«Український союз промисловців і підприємців уже 25 років працює заради формування в Україні конкурентоспроможної економіки і високого рівня добробуту громадян», – так президент УСРП Анатолій Кінах охарактеризував роль потужного ділового об'єднання в житті держави на урочистих зборах ділової спільноти, що відбулися 31 березня в м. Києві. Вітання та побажання від імені Федерації профспілок України на цьому урочисто-діловому заході висловив Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ Григорій Осовий.

У своїй конструктивній доповіді Анатолій Кінах зазначив, що на сьогодні Союз об'єднує близько 100 тис. представників різних сфер економіки, системно працює з Урядом країни, всіма парламентськими фракціями, профільними міністерствами та відомствами. Створено і плідно діє представництво УСРП в Брюсселі, укладено договори з 24 міжнародними організаціями. «Ми нікому і ніколи не дозволяли перетворити наш Союз на кишенькову упереджену організацію, – заявив Анатолій Кінах. – В УСРП декларували і декларують: ми підтримуємо всі позитивні економічні починання влади, в той же час жорстко дискутуємо з нею, коли порушуються права й інтереси промисловців та підприємців».

УСПП також привітали народні депутати Віктор Галасюк та Леонід Козаченко, голова Державної регуляторної служби Ксенія Ляпіна, один із засновників УСРП Віктор Урчукін, голова Торгово-промислової палати України Геннадій Чижиков, лідери громадських організацій, промисловці та підприємці.

У своєму привітанні від імені ФПУ, всіх спільчан Григорій Осовий зазначив, що ці дві найчисельніші громадські організації країни 25 років пліч-о-пліч крокують разом, пройшли досить складний час випробувань, злетів і падінь, але завжди з розумінням необхідності та важливості соціального діалогу не втратили віру та спроможність змінити життя людей в Україні на краще.

Олексій ПЕТРУНА,
спеціально для «ПВ»
Фото автора

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Григорій ОСОВИЙ, Голова СПО об'єднань профспілок, Голова ФПУ:
«Нам дуже імпонує професійність, ініціативність, креативність, результативність діяльності вашої організації. Ми з деяких питань є опонентами, дискутуємо, але завжди шукаємо вихід з будь-якої ситуації в діалозі. Нам імпонує, що в УСРП незмінно дотримуються принципу, що бізнес має бути соціально відповідальним, а діалог – конструкцією між владою, бізнесом і профспілками. Тому Президія ФПУ прийняла рішення нагородити УСРП вищою нагородою профспілок – «За розвиток соціального партнерства в Україні».

НЕ ДАТИ
ЗНИЩИТИ
ХІМІЧНУ ГАЛУЗЬ!

Центральна рада Профспілки працівників хімічних та нафтохімічних галузей промисловості України за дорученням багатотисячних трудових колективів ПАТ «Рівнеазот», «Азот» у м. Черкаси та ПрАТ «Северодонецьке об'єднання Азот» звернулася до голови Ради національної безпеки і оборони України, Президента України Петра Порошенка в зв'язку з примусовою закупинкою цих підприємств, що може призвести до повного знищення хімічної галузі мінеральних добрив.

ГОСТРА ТЕМА

У листі зазначається: «Вельмишановний Петре Олексійовичу! На початку березня ц. р. оператор національної газотранспортної системи «Укртрансгаз» без попередження різко знизив тиск подачі газу, внаслідок чого підприємства були аварійно зупинені, і лише завдяки вмілим діям технологічного персоналу вдалося уникнути техногенних катастроф у регіонах і загибелі людей. Протягом останніх півроку таке трапляється втретє, проте цього разу закупинка припала на початок весни, у пік посівної, коли підприємства працюють на повну потужність для забезпечення українських аграріїв мінеральними добривами, які частково їх оплатили, а отримати продукцію не можуть».

Одночасно збільшилися обсяги імпорту російських мінеральних добрив, для виробництва яких використовується як сировина дешевий природний газ, і конкурувати з неприхованим демпінговим імпортом український виробник не в змозі. Так, у співартовості виробництва карбаміду затрати на газ становлять до 95%, і російському виробнику 1 тис. куб. м обходиться близько 75 дол. США, а національному – понад 300. З метою захисту вітчизняного виробника в грудні 2016 року Міжвідомча комісія з міжнародної торгівлі анонсувала, що мита на імпорту добрива будуть введені з 1 березня

2017 року, але в лютому прийнято рішення про відкладення їх до 1 липня 2017 року.

Ситуація, що склалася, є наслідком бездіяльності та відмови українських урядовців підтримати вітчизняних виробників мінеральних добрив та захистити їх від недобросовісної конкуренції. Україна щорічно платить за імпорту мінеральні добрива, переважно з Росії, десятки мільярдів гривень і фактично збагачує агресора, який веде війну на сході.

Можливо, сьогодні АПК вигідно купувати дешеві російські добрива, проте слід врахувати й те, що якщо найближчим часом хімічні заводи нашої країни не відновлять свою роботу, вони не запрацюють ніколи. Підприємства не зможуть створити належний запас обігових коштів для подальшої роботи, не матимуть грошей, щоб закупити сировину для виробництва, виплачувати заробітну плату працівникам тощо. Іноземні виробники вже наступного року підвищать ціни на аміачну селітру та карбамід до рівня світових, і тоді в наших аграріїв не буде достатньо коштів для придбання добрив.

Підприємства «Рівнеазот», «Азот» у м. Черкаси і «Северодонецьке об'єднання Азот» – містоутворюючі, на них працюють понад 15 тис. робітників, спеціалістів та обслуговуючого персоналу. Заборгованість із заробітної плати на підприємствах становить 2-3 місяці, працівники не в змозі утримувати сім'ї, висококваліфіковані спеціалісти виїжджають працювати за кордон.

Ситуація, що склалася, є наслідком бездіяльності та відмови українських урядовців підтримати вітчизняних виробників мінеральних добрив та захистити їх від недобросовісної конкуренції. Україна щорічно платить за імпорту мінеральні добрива, переважно з Росії, десятки мільярдів гривень і фактично збагачує агресора, який веде війну на сході.

ПАТ «Рівнеазот» щомісячно сплачує податків та відрахувань місту на суму майже 5 млн грн. На очисних спорудах цього підприємства очищається 70% господарсько-фекальних стоків обласного центру, тому в разі повної автоматичної зупинки виробництва може відбутися закупинка ліній очисних споруд, що призведе до екологічної катастрофи у м. Рівному.

У м. Черкасах закупинка «Азоту» поставить на межу виживання інші підприємства, зокрема «Черкасиобленерго» і «Черкасигаз», для яких він був найбільшим споживачем, тисячі працівників поповнять лави безробітних, державний бюджет недоотримає мільйони гривень податків і зборів.

Найгірша ситуація склалася на ПрАТ «Северодонецьке об'єднання Азот», яке розташоване поряд із зоною АТО і, враховуючи специфіку хімічних вибухонебезпечних виробництв, 3 роки перебуває на межі виживання.

У зв'язку з відсутністю роботи і заробітної плати на підприємствах назрівають протестні настрої серед працівників, що створює серйозну соціальну напругу в регіонах.

Зважаючи на вищевикладене, просимо Вас, вельмишановний Петре Олексійовичу, терміново внести на розгляд Ради національної безпеки і оборони України питання збереження хімічної галузі, невідкладного запуску підприємств у роботу і захисту вітчизняних виробників мінеральних добрив від російських постачальників».

Профспілка працівників
хімічних та нафтохімічних
галузей промисловості України

ДІАЛОГ

ГАЛУЗЕВУ УГОДУ УКЛАДЕНО

29 березня в Державній службі України з надзвичайних ситуацій відбулася зустріч голови ДСНС Микола Чечоткін та голови Профспілки працівників державних установ України Юрій Піжук. Учасники обговорили перспективи співпраці у сфері соціальних та трудових гарантій працівників і на підтвердження подальших плідних взаємовідносин підписали Галузеву угоду між ДСНС та профспілками працівників державних установ України та трудящих металургійної і гірничодобувної промисловості України на 2017–2020 роки.

«Сьогодні ми заклали фундамент для посилення взаємодії між ДСНС та Профспілкою і в майбутньому будемо спільно працювати для підвищення рівня соціального захисту наших працівників та охорони праці», –

зазначив голова ДСНС Микола Чечоткін. Як повідомляє Профспілка працівників державних установ України, Галузева угода встановлює основні норми, принципи та взаємні зобов'язання сторін щодо регулювання соціально-економічних та трудо-

вих відносин, надання додаткових соціально-економічних гарантій та трудових пільг працівникам. Зокрема, координує такі сфери, як гарантії зайнятості, оплата та режим праці і відпочинку, охорона праці та здоров'я, соціальний захист.

СКЛАДОВІ АВТОРИТЕТУ РАЙОННОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ

Сьогодні Новомиргородська районна організація профспілки працівників держустанов, що на Кіровоградщині, вирізняється потужністю, активністю, поінформованістю і конкретними справами. Це головні складові її авторитету. Великий плюс – особиста позиція і небайдужість голови райкому профспілки Світлани Давиденко.

КИРОВОГРАДЩИНА

Ії прихід на цю посаду, мабуть, відбувся не без допомоги вищих сил. Звітньо-виборна кампанія у 2015 році проходила складно. Пішла з посади голова райкому профспілки. Світлана, з її навантаженням завдуча сектору організаційної роботи та голови первинної профорганізації райдержадміністрації, про райком не мріяла, але зупинились на її кандидатурі, бо інших не було. Аргумент: вивела первинку на гідний рівень, потрібно рятувати райком, адже членство просто сипалося. У переддень звітньо-виборних зборів принесли 10 заяв. Районна організація розвалювалася на очах. Світлана це сприйняла дуже болісно – як недовіру до своєї кандидатури. І тоді вирішила: якщо й вона відмовиться, то про організацію профспілки швидко забудуть. Опанувала себе, дала згоду і її обрали. Буквально наступного дня їй принесли 25 заяв про вступ у профспілку. «Мені було невимовно приємно», – розповідає Світлана Миколаївна. – Я зрозуміла, що мене підтримують. Почала працювати з піднесенням і бажаннями гори зрушити. Добре, що поруч є надійний помічник – скарб-

ник Людмила Чудновська. Довго утримувався мер – рядові вступили у профспілку, а він – ні. Згодом приніс заяву, сам, без будь-якого нагадування. Тепер і там сильна профорганізація».

Світлана Миколаївна давно зламала стереотип про те, що держслужбовці повинні покірно сприймати запропоноване й не можуть обстоювати свої права. Адже сміливо заявляє свою позицію райком профспілки, а не хтось персонально. Так, держслужбовці дуже залежні від роботодавця, але райком жодну людину не залишив без захисту.

Без перебільшення, найпотужнішим захисним фоном є колективні договори, до яких своєчасно вносяться зміни і доповнення або укладаються нові. Головна вимога: щоб новий документ розширював, а не звужував гарантії і пільги працюючих. Сьогодні обком профспілки, а відповідно, райком відпрацьовують лінію колективного захисту з певними перевагами для спілчан. Їх непросто вибити у фінансових рамках, але в кожному колективі шукають такі можливості.

НАЙ-ПОТУЖНІШИМ ЗАХИСТОМ СПІЛЧАН Є КОЛДОВГОРИ, ДО ЯКИХ СВОЄЧАСНО ВНОСЯТЬСЯ ЗМІНИ І ДОПОВНЕННЯ АБО УКЛАДАЮТЬСЯ НОВІ. ГОЛОВНА ВИМОГА: ЩОБ НОВИЙ ДОКУМЕНТ РОЗШИРЮВАВ, А НЕ ЗВУЖУВАВ ГАРАНТІЇ І ПІЛЬГИ ПРАЦЮЮЧИХ.

Іще одна вимога: колдоговір повинен працювати, а не відлежуватись у шухляді. У багатьох організаціях вони зразкові – для людей різних професій прописані пункти захисту. І це не голосливо, а з посиланням на закон, постанову чи наказ.

У голови райкому на контролі всі напрями роботи, а найбільше до вподоби – культурно-масовий. І сама любить подорожувати, і всіх спілчан цим захопила. Після напружених буднів потрібні розрядка, нові враження, відкриття, емоції. Об'їздили всю Україну, за винятком східної частини. До

речі, коли на схід країни прийшла біда в 2014 році, райком профспілки всі кошти (за згодою спілчан) відправив на підтримку Української армії, купував необхідне обладнання, одягав воїнів-земляків. Командир військового підрозділу, якому дісталися рації, зателефонував і подякував за подарунки. За власні кошти Світлана Миколаївна купувала теплі речі захисникам і була на сьомому небі від щастя, коли вони повідомляли, що саме цей одяг зігрівав їх на дорогах війни.

Усі спілчани, не лише лідери первинки, з нею на зв'язку. У будь-який час їй можна телефонувати й вирішувати питання, як кажуть, по гарячих слідах. Позиція у неї проста: невирішених проблем не буває. Вона не чекає відповіді, їй самій приємно, коли вдається зареагувати у біди чи когось виручити.

**Віктор ФЕДОТОВ,
Марія ІВАНОВА**

ПЛЕНУМ

ГОЛОВНЕ – ЗАХИСТИТИ ЛЮДИНУ ПРАЦІ

30 березня у м. Києві відбувся третій пленум ЦК Профспілки працівників житлово-комунального господарства, місцевої промисловості, побутового обслуговування населення України, що визначив питання, які є актуальними для більшості членських організацій Профспілки і потребують невідкладного вирішення.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, у постанові пленуму йшлося про такі питання, як законодавче визначення державного та колективно-договірного регулювання оплати праці за галузеву ознакою; прискорення прийняття Трудового кодексу України, основою якого має стати верховенство права у трудових відносинах та безумовний пріоритет збереження життя і здоров'я працівників перед економічними цілями; створення в Україні гарантії установи для забезпечення вимог найманих працівників у випадку неплатоспроможності роботодавця; відновлення порядку, за яким ціни та тарифи на енергоносії, житлово-комунальні, транспортні послуги, послуги зв'язку, товари першої необхідності погоджуються профспілковими органами; запобігання перешкодам у діяльності профспілок; вдосконалення процедури трудових спорів, забезпечення організації та проведення страйків; внесення змін до ЗУ «Про профспілки, їх права та гарантії діяльності» щодо порядку перерахування членських внесків профспілковим органам; прискорення процесу об'єднання фондів соціального страхування та відновлення часткового фінансування санаторіїв-профілакторіїв, дитячих оздоровчих закладів, оплати санаторно-курортних путівок.

У роботі пленуму взяв участь заступник Голови ФПУ Євген Драгітний, який у своєму виступі акцентував увагу на тому, що діяльність чинної влади, зокрема в напрямку реформування галузі ЖКГ, на сьогодні не приносить бажаних результатів. «У профспілок є своя перевага, – наголосив Євген Драгітний, – адже вони на боці людей. Тому я вірю в наш успіх у спільній діяльності на благо людини праці».

Пленум заслухав і затвердив звіт про роботу президії ЦК Профспілки за період після попереднього другого пленуму, а також ухвалив постанову щодо посилення ролі Профспілки у забезпеченні належного соціального захисту спілчан у сучасних умовах.

НА ЧАСІ

ЛІСІВНИКИ ГОТУЮТЬСЯ ДО ПРОТЕСТНИХ ДІЙ

30 березня відбулось розширене засідання президії ЦК Профспілки працівників лісового господарства України.

Як повідомляє прес-центр ФПУ, голова Профспілки Степан Кривов'язий зазначив, що проведення засідання зумовлено численними зверненнями лісогосподарських підприємств Південного регіону щодо критичного стану, в якому вони опинилися через відсутність бюджетного фінансування. Закінчується I квартал, та попри те, що як Держліс-агентство, так і Профспілка направили розрахунки щодо необхідних бюджетних коштів до Мінгосполітики, питання їх виділення шляхом перерозподілу, в межах головного розпорядника, як передбачалось пунктом 18 Прикінцевих положень ЗУ «Про Державний бюджет України на 2017 рік», досі так і не вирішене. Президія ЦК Профспілки працівників лісового господарства України схвалила постанову «Про стан бюджетного фінансування лісогосподарських заходів, його вплив на соціально-економічну ситуацію в трудових колективах та подальші дії Профспілки в цих умовах», в якій, зокрема, міститься вимога: «через зволікання Держліс-агентства та Мінгосполітики з перерозподілом бюджетних коштів негайно повернутися до питання проведення протестних дій згідно чинного законодавства», а також затвердила інші вимоги до Уряду й міністра аграрної політики та продовольства.

СПІВЧУТТЯ

5 квітня 2017 року на 61-му році обірвалося життя члена ЦК Укрелектропрофспілки, голови первинної профспілкової організації ДТЕК Ладикінська ТЕС БРУНЯ Василя Степановича. Члени Президії ЦК Профспілки та колектив апарату ЦК Профспілки висловлюють глибоке співчуття дружині, рідним і близьким покійного. Хай земля буде йому пухом і світла пам'ять.

Президія ЦК Укрелектропрофспілки

ЧЕРНІГІВЩИНА

ЗАРПЛАТУ ОСВІТЯНАМ ВИПЛАТЯТЬ

До Чернігівської обласної організації Профспілки працівників освіти і науки України надійшло колективне звернення від працівників Остерської гімназії та Остерської ЗОШ І–ІІІ ступенів ім. Ю. Збанацького щодо невилати зарплати за січень – першу половину лютого 2017 року.

Голова Чернігівської облпрофорганізації ППОІНУ Тетяна Матвеева, юрист цієї організації Олексій Лугина, голова Козелецької районної організації ППОІНУ України Надія Бобруйко негайно виїхали до Остерської ОТГ, зустрілися з колективами закладів, посадовими особами громади, вивчили документи щодо заборгованості. Встановлено, що приймання-передання навчальних закладів із власності району у власність Остерської ОТГ відбулось 13.02.2017. Проте, всупереч законодавству Остерська міська рада прийняла лише майно та інші активи. Борги із зарплати та відповідні документи залишилися неприйнятими. Після передання закладів заборговану зарплату не могли виплачувати ні відділ освіти Козелецької райдержадміністрації (оскільки передав навчальні заклади у власність Остерської ОТГ), ні відділ освіти Остерської міської ради

(оскільки не було прийнято документи щодо оплати праці). У результаті жодна з установ не вважала заборгованість із зарплати своїм зобов'язанням. Хоча з 14 лютого зарплата освітянам громадою виплачувалася. Про ситуацію обласна профорганізація ППОІНУ поінформувала департамент фінансів облдержадміністрації. За його сприяння документи про передання навчальних закладів були приведені у відповідність до законодавства. Зокрема, Остерська ОТГ прийняла від районного відділу освіти документи щодо оплати праці освітян громади. Завдяки активній позиції спілчан та втручання обласної організації профспілки питання виплати зарплати освітянам було вирішене.

Вл. інф. облпрофорганізації ППОІНУ

ПОРУШЕННЯ

ЧИ МОЖЕ ДЕРЖСЛУЖБОВЕЦЬ ПРАЦЮВАТИ НА КОМЕРЦІЙНОМУ ПІДПРИЄМСТВІ?

Чи має право моя дружина, держслужбовець II рангу, на період декретної відпустки працювати на умовах неповного робочого дня на комерційному підприємстві? Чи не буде це вважатися порушенням Закону України «Про державну службу»?

Відповідно до п. 1 ст. 7 ЗУ «Про засади запобігання і протидії корупції» державним службовцям забороняється: займатися іншою оплачуваною (крім викладацької, наукової і творчої діяльності, медичної практики, інструкторської та суддівської практики із спорту) або підприємницькою діяльністю, якщо інше не передбачено Конституцією або законами України. Оскільки ваша дружина є державним службовцем, їй заборонено займатися іншою оплачуваною роботою. Порушення даної норми тягне за собою відповідальність, передбачену законом (договором, контрактом).

ДОКУМЕНТ

ТАБЕЛЬ РОБОЧОГО ЧАСУ

Для чого складається таблиця обліку робочого часу і які відомості до нього заносяться?

№ п/п	П.І.Б. працівника	Посада	Відомості про роботу	Відомості про роботу																																																																																															
				1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12																																																																																				
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	24	25	26	27	28	29	30	31	32	33	34	35	36	37	38	39	40	41	42	43	44	45	46	47	48	49	50	51	52	53	54	55	56	57	58	59	60	61	62	63	64	65	66	67	68	69	70	71	72	73	74	75	76	77	78	79	80	81	82	83	84	85	86	87	88	89	90	91	92	93	94	95	96	97	98	99	100

Табель обліку робочого часу – це поіменний список усіх працівників відділу, служби чи іншого структурного підрозділу або установи в цілому з відмітками про використання робочого часу протягом облікового періоду. Кожному працівникові надається табельний номер, який зазначається в усіх документах з обліку праці та оплати. У разі звільнення працівника або переведення в інший цех (відділ) його колишній табельний номер не можна присвоювати іншому працівникові протягом 3 років. Табель ведеться на обліковий склад працівників усіх категорій, прийнятих на постійну, тимчасову, сезонну роботу, а також учнів, прийнятих на період виробничої практики або канікул з оплатою праці. Вносити до табеля заною прийнятих працівників і вилучати з нього звільнених можливо лише на підставі первинних документів з обліку руху персоналу установи. Табель складається в одному примірнику за 2-3 дні до початку розрахункового періоду на підставі табеля за минулий місяць. Типова форма № П-5 складається з двох частин. Перша частина – табель обліку використання робочого часу. У ньому наведено умовні позначення елементів робочого часу з визначеними літерними та цифровими кодами. Друга частина – табель обліку робочого часу, в якому кожному працівникові відводиться рядок, поділений на дві частини: – у верхню щодня вносять відомості про відпрацьовані години або нез'явлення на роботу; – у нижній частині умовними позначеннями (кодами) відмічають характеристики відпрацьованих годин (надурочні, нічні, години роботи у вихідні та святкові дні тощо) та причини нез'явлень на роботу – відпусток, тимчасової непрацездатності, прогули, простої, страйки, переведення на неповний робочий день та ін.

НАДАННЯ ДОДАТКОВИХ ВІДПУСТОК У ЗВ'ЯЗКУ З НАВЧАННЯМ

Хотілося б дізнатися про порядок і тривалість надання додаткових відпусток у зв'язку з навчанням. До кого звертатися в разі отримання виклику на сесію, і на що потрібно звертати увагу при підготовці документів?

НА СЕСІЮ

Працівникам, які успішно навчаються без відриву від виробництва у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання, відповідно до законодавства про відпустки, надаються додаткові оплачувані відпустки залежно від певних чинників: форми й курсу навчання, рівня акредитації навчального закладу тощо.

Надаються такі відпустки в календарних днях упродовж навчального, а не календарного року. Відпустки у зв'язку з навчанням не діляться на частини, не переносяться на інший період, не продовжуються на кількість святкових та неробочих днів, не виплачується компенсація за невикористані дні. При цьому оплачуються всі (календарні) дні відпустки відповідно до виклику на сесію.

Тривалість навчальних відпусток встановлюється на період:

- 1) настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів для тих, хто навчається на I та II курсах у вищих навчальних закладах:
 - I–II рівня акредитації з вечірньою формою навчання – 10 календарних днів;
 - III–IV рівня акредитації з вечірньою формою навчання – 20 календарних днів;
 - незалежно від рівня акредитації із заочною формою навчання – 30 календарних днів;
- 2) настановних занять, виконання лабораторних робіт, складання заліків та іспитів для тих, хто навчається на III і наступних курсах у вищих навчальних закладах:
 - I–II рівня акредитації з вечірньою формою навчання – 20 календарних днів;
 - III–IV рівня акредитації з вечірньою формою навчання – 30 календарних днів;
 - незалежно від рівня акредитації із заочною формою навчання – 40 календарних днів;
- 3) на період складання державних іспитів у вищих навчальних закладах незалежно від рівня акредитації – 30 календарних днів;
- 4) на період підготовки та захисту дипломного проекту (роботи) студен-

ПРАЦІВНИКАМ, ЯКІ УСПІШНО НАВЧАЮТЬСЯ БЕЗ ВІДРИВУ ВІД ВИРОБНИЦТВА У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ З ВЕЧІРНЬОЮ ТА ЗАОЧНОЮ ФОРМАМИ НАВЧАННЯ, ВІДПОВІДНО ДО ЗАКОНОДАВСТВА, НАДАЮТЬСЯ ДОДАТКОВІ ОПЛАЧУВАНІ ВІДПУСТКИ ЗАЛЕЖНО ВІД ПЕВНИХ ЧИННИКІВ: ФОРМИ Й КУРСУ НАВЧАННЯ, РІВНЯ АКРЕДИТАЦІЇ НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ ТОЩО.

там, які навчаються у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання I–II рівня акредитації, – 2 місяці, а у вищих навчальних закладах III–IV рівня акредитації – 4 місяці.

Тривалість додаткових оплачуваних відпусток працівникам, які здобувають другу (наступну) вищу освіту за заочною (вечірньою) формою навчання у навчальних закладах післядипломної освіти та вищих навчальних закладах, що мають у своєму підпорядкуванні підрозділи післядипломної освіти, визначається як для осіб, які навчаються на III і наступних курсах вищого навчального закладу відповідного рівня акредитації.

Працівникам, допущеним до складання вступних іспитів в аспірантуру з відривом або без відриву від виробництва, для підготовки та складання іспитів надається один раз на рік додаткова оплачувана відпустка з розрахунку 10 календарних днів на кожен іспит.

Працівникам, які навчаються без відриву від виробництва в аспірантурі та успішно виконують індивідуальний план підготовки, надається додаткова оплачувана відпустка тривалістю 30 календарних днів та за їхнім бажанням протягом 4 років навчання – один вільний від роботи день на тиждень з оплатою його в розмірі 50% середньої заробітної плати працівника.

Для працівників, які навчаються у вищих навчальних закладах з вечірньою та заочною формами навчання, де навчальний процес має свої осо-

бливості, законодавством може встановлюватися інша тривалість відпусток у зв'язку з навчанням.

Додаткова відпустка у зв'язку з навчанням у вищих навчальних закладах надається працівникові на підставі відповідної заяви та довідки-виклику навчального закладу в терміни, визначені вищим навчальним закладом.

Приймаючи заяву та довідку-виклик, необхідно перевірити, чи збігаються наведені в них періоди сесії. Необхідно простежити, щоб тривалість навчальної відпустки, наданої працівникові протягом навчального року, не перевищувала тривалості, встановленої в статті 15 Закону України «Про відпустки».

Оскільки тривалість навчальної відпустки встановлюють навчальні заклади згідно з навчальним планом, вона може бути меншою, ніж гарантовано законодавством для відповідного року навчання. Однак, за невикористаних днів навчальної відпустки, на відміну від щорічної, грошову компенсацію не виплачують, у тому числі й при звільненні.

Якщо працівник, який успішно навчається без відриву від виробництва у вищому навчальному закладі, одержить від навчального закладу довідку-виклик на сесію в період перебування у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку, він має право звернутися до керівництва підприємства з проханням надати йому додаткову оплачувану відпустку у зв'язку з навчанням. Для цього потрібно написати заяву про припинення відпустки по догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку та надання відпустки у зв'язку з навчанням на період сесії на підставі довідки-виклику вищого навчального закладу.

На період сесії чи підготовки та захисту дипломної роботи відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку може бути надано іншому працюючому родичу, який фактично доглядатиме за дитиною. Після закінчення додаткової відпустки в зв'язку з навчанням мати дитини знову може оформити відпустку по догляду за дитиною до досягнення нею 3-річного віку.

СОЦІАЛЬНІ МЕДІА ТА ПРОФСПІЛКИ

Якщо профспілки прагнуть залишатися сильним, дієвим гравцем на ринку праці, вони мають йти в ногу з часом та змінювати свої підходи до ведення інформаційної роботи. Адже у XXI столітті, в інформаційну еру, важливо не залишатися осторонь нових комунікацій, використовуючи сучасні, ефективні та дієві методи передачі інформації. Це посилить мотивацію профспілкового членства та формуватиме сильну позицію членів профспілок.

МІЖНАРОДНИЙ СЕМІНАР

З огляду на актуальність цього питання, 29-31 березня на базі Інституту праці Конфедерації профспілок Молдови (м. Кишинів), за підтримки Об'єднаної Федерації робітників Данії 3F, було проведено II Міжнародний семінар «Соціальні медіа та профспілки». Як і в червні минулого року, його учасниками були молоді профспілкові активісти з України, Білорусі та Молдови. Склад учасників змінився на третину, проте більшість з них брали участь у минулорічному семінарі, де розглядалися технічні аспекти використання соціальних мереж у роботі профспілок. Серед нових учасників були досвідчені спеціалісти з інформаційної роботи. Це дало змогу змитити увагу з технічних та теоретичних аспектів використання соціальних медіа до більш практичних.

Відкрив семінар голова Національної конфедерації профспілок Молдови Олег Будза. Він наголосив на важливості проведення подібного заходу, адже в умовах інтенсивної боротьби профспілок за права трудівників важливе вміння довести необхідну інформацію до широких мас. І тому саме інтернет-видання, соціальні мережі дають змогу ефективно, оперативно та в цікавій формі інформувати суспільство про діяльність профспілок.

Представник Данської профспілки 3F, член Керівного комітету дансько-українського проекту Йонас Девангтер зазначив, що данські профспілки також перебувають на шляху модерніза-

ції профспілкового руху. Проведення подібного міжнародного заходу дає змогу обмінятися досвідом інформаційної роботи та спільно виробити інструменти медіатизації профспілки. Він також зауважив на необхідності використання медійних засобів у захисті прав та інтересів робітників.

Перший тренінг провела журналіст відділу зв'язків з громадськістю Данської профспілки 3F Луїза Томсон. Пріоритетним для профспілки має бути налагодження ефективної комунікації між нею та її членами. Задля кращого спілкування профспілка має вивчати інтереси своїх членів та використовувати ті ж сайти, що й вони, наприклад Facebook, Twitter, Snapchat, YouTube. Це дасть змогу охопити більше коло осіб та ефективніше доносити профспілкові ідеї та новини.

На прикладі ребрендингу сайту профспілки 3F Луїза Томсон зосередила увагу учасників на ключових умовах його побудови, а саме: важливість орієнтації на потреби члена профспілки, легкість у користуванні та пошуку інформації, логічність побудови та наявність гарячих клавіш для швидкого зв'язку з відповідними структурами профспілки. Важливо постійно тестувати сайти профспілок на відповідність цим вимогам, адже щоденні підходи до інформаційної діяльності, інтереси та звички інтернет-користувачів змінюються. Тому тестування сайтів удосконалює їх наповнення та форму подачі ін-

Протягом трьох днів учасники поповнювали отримані на попередньому семінарі знання, вивчали особливості ефективного використання соціальних мереж у профспілковій інформаційній роботі, проведення різноманітних онлайн-заходів, ведення профспілкових кампаній та дізнавалися про досвід інформаційної роботи Данії, Молдови, Білорусі й України.

формації, робить їх більш легкими у користуванні та привабливими для членів профспілки. Луїза Томсон розкрила проблему визначення цільової аудиторії, адже при формуванні сайту чи створенні сторінки в соціальній мережі необхідно чітко з'ясувати, хто нею цікавиться. В іншому випадку, комунікація не буде ефективною, адже, надсилаючи ваше повідомлення широкому колу незацікавлених осіб, ваші потенційні члени так і не отримують його. Саме тому для досягнення мети важливо зосереджувати увагу на маленькій аудиторії потенційно зацікавлених користувачів. Окрім практичних порад щодо ведення інформаційної роботи Луїза Томсон провела кілька групових вправ для закріплення знань та навичок на практиці. Так, представники міні-груп мали презентувати проект відеоролика для популяризації профспілкової кампанії в інтернеті.

Учасники української делегації Ілля Юрченко та Федір Смірнов коротко презентували український досвід інформаційної роботи в профспілках, окреслили існуючі проблеми та варіанти їх вирішення. Ілля Юрченко зупинився на темі «Адвокація», а саме інформаційних методах ведення адвокаційних кампаній профспілками. Він представив алгоритм побудови подібної кампанії, детально описуючи кожен її етап, роль соціальних мереж в її веденні. Федір Смірнов висвітлював проблематику текстового наповнення сайтів, акцентуючи увагу на тому, що за гарною формою дуже часто втрачається зміст. Він презентував «золоті правила» написання прийнятної для соціальних мереж та сайтів тексту, який не обтяжений «багатопверховими» бюрократичними конструкціями, легкий для сприйняття читачем та мотивує до дій.

Цікавою виявилась презентація Андрія Стрижака від профспілки РЕП з м. Гомеля, який на білоруському досвіді проведення кампанії проти прийняття «Декрету № 3» розкрив основні етапи її підготовки, алгоритм та інструменти дій. Також він розповів про проблеми білоруських профспілок у веденні інформаційних кампаній та їх результати, наголосивши при цьому, що навіть за нестачі коштів гарна ідея та продуманий план дій завжди принесуть очікувані результати.

В інформаційній роботі Національної конфедерації профспілок Молдови відбулися вражаючі зміни. Їх вдалося досягти менш ніж за рік після участі молодих місцевих профспілковців у I Міжнародному семінарі в м. Чернівці. Представник НКПМ Іон Скліфос презентував оновлений сайт профспілок, який став легким та зручним у користуванні. На сайті з'явилися гарячі клавіші, за допомогою яких спілчани, як і будь-які користувачі, можуть легко зв'язатися з представниками профспілки та вирішити всі питання. Навігація сайту стала логічною, адже всі теми розташовані за принципом каталогу, а інформація – коротко та цікаво для сприйняття. Активно НКПМ працює і у Facebook та YouTube.

Досвід, який отримали слухачі під час змістовного спілкування, стане в пригоді для модернізації профспілкового руху в Україні.

Інститут профспілкового розвитку ФПУ

ІЗ ПЕРШИХ ВУСТ

Андрій ДРЕГУНІЛ, віце-голова Молодіжної організації Профспілкової федерації Sănătatea: «Тренінг є дуже важливим, адже мотивація профспілкового членства має проводитися шляхом використання більшою мірою нових технологій, соціальних мереж, зокрема Facebook. Навіть впровадження перших 30 хвилин семінару я зрозумів, що існує низка ідей, які можна було би втілити і у нас, проте цього не сталося. Хоча ідеї дуже прості, для мене вони дійсно геніальні».

Наталія ПІЧУЖКІНА, редактор веб-сторінки Профспілки робітників радіоелектронної промисловості Білорусі: «В інформаційну еру було б помилкою не використовувати для просування іміджу та роботи профспілок сучасні засоби. Адже соціальні медіа – чудовий засіб ведення нашої комунікації із суспільством, який вирішує безліч наших проблем. Необхідно змінювати наші підходи до роботи, ми повинні стати привабливими та пояснювати людям, що лише об'єднавшись, зможемо вирішити проблеми у сфері праці».

Юлія КАСЬЯНЕНКО, редактор мережі інтернет-центру ПАТ «Северодонецьке об'єднання Азот»: «Я вважаю, що подібні заходи сприяють залученню молоді, адже вона найбільше користується соціальними мережами. Семінар був дуже корисним та інформаційним, і, на мою думку, ми зможемо використати отримані знання для створення іміджу профспілок у соціальних мережах, правильного висвітлення інформації, якою ділимося».

Ілля ЮРЧЕНКО, апаратник ПАТ «Одеський припортовий завод»: «Семінар показав серйозний підхід до інформаційної діяльності Молдови та Білорусі. Дуже сподобалися методи аналізу сайтів від Данської профспілки 3F. Для розвитку українського профспілкового руху нашим організаціям конче потрібен такий досвід. Адже результати дійсно вражають!».

Максим ГОЛОВАТЮК, член Молодіжної організації Федерації профспілок працівників страхових та банківських установ, Молдова: «Минуло менше року від останнього семінару в Чернівці «Соціальні медіа та профспілки», як майже ті самі учасники відвідали мою Батьківщину – Молдову для участі в аналогічному заході. Я дуже зрадів запрошенню на цей семінар, оскільки він першим згуртував усіх учасників та створив дуже приємну та цікаву атмосферу, залишив по собі багато позитивних емоцій та корисних знань. Для нас, учасників від Молдови, було дуже важливо створити подібну дружню, позитивну й енергійну атмосферу, як під час першого семінару. Сподіваюся, що нам це вдалося. Наші країни зараз долають багато проблем. В Україні – це війна і корупція, в Молдові – корупція під прикриттям політичної кризи. В Білорусі – диктатура та депресія. Усі ці проблеми згуртовують нас та мотивують на боротьбу за свої права. Але перемогти ми зможемо, лише об'єднавшись, і в цьому нам допоможуть люди з країн, де вже існує повага один до одного. Для нас це Данія, представники якої Йонас та Луїза брали участь у заході. Хочу щиро подякувати всім учасникам та висловити надію на подальшу співпрацю. Бажаю успіхів. Разом – ми сила!».

ТВОРЧІСТЬ НАШИХ ЧИТАЧІВ

ВЕСНА УКРАЇНИ

Як тільки сонце стало припікати,
Весна струмками враз забрязкотіла,
Земля, рідненька наша мати,
До себе руки наші запросила.

Ці ніжні, лагідні руки
Вона чекала крізь метіль зимову,
Терпляче зносила морозні муки,
Аби діждатися весни та щось зродити знову.

Як і в природі, на Україні милій,
Поки що скутій холодом зимовим,
Людині тяжко знятися у вирій,
Бо не зросли у неї сильні крила.

Але людське тепло все більше, більше гріє
І розтопляє лід, де він віковий,
І кожен з нас щасливо розуміє,
Для неї користь принести і він готовий.

І розцвіте країна наша, Україна,
Після війни, недовго вже чекати,
Як та закохана дівчина,
Котру веде наречений вінчати!

Тож побажаймо нашій Батьківщині
Розквітнути, як той садок весною,
І всім побачити її майбутнє нині,
Зігріте серцем, повністю собою.

Нехай над нами скорше сходить
Одвічне сонце золоте,
І нашим людям благодать приносить,
Мир, щастя, процвітання над усе!

ІСТОРІЯ УКРАЇНИ

Коли історію України
Ми вивчили сумлінно до кінця,
Багато взнали ми про неньку милу,
Але ніхто не каже нині,
Чому так живемо, та де оті причини,
Коли ж дійдемо ми до славного вінця.

Засвоїли, як нашу рідну Батьківщину
Татари, турки, німці і поляки
Жорстоко грабували в давнину,
Як славно билися козаки,
Державність захищаючи свою!

Як київські князі із-за уособиць
Свою країну захистити не могли,
Як виникали різні в нас держави
Після татарської навали,
Та що робив народ в роки імлі.

Які повстання, де були і чому,
І звідки розвиток пішов,
Який Мазепа був насправді й чому
«Підвів» Росію і до «зради» як дійшов.

Ми знаємо тепер і Ярослава, і Осмисла,
Данила, Наливайка і Петра,
Хмельницького Богдана, Орлика Пилипа,
Чубинського і Скоропадського Павла!

Знайомі нам тепер Універсали,
Які Центральна Рада прийняла,
Як билися стрільці з більшовіками,
Чому в тридцяті українці бідували,
Але не знаємо, чому і зараз кепські в нас діла.

Іван АРТЮХ

7 квітня стартує спільна ініціатива, що має на меті сприяти толерантності та створенню рівних можливостей для людей з інвалідністю, – проект «Особливі».

МИСТЕЦТВО

У програмі заходу – пластична вистава особливого театру «Паростки» «Маленькі історії великого міста» та допрем'єрний показ документального фільму Громадського телебачення про роль мистецтва як інструмента інтеграції людей з інвалідністю у наше суспільство.

Головні герої фільму та вистави – люди з психічними особливостями, актори театру «Паростки». Театр існує понад

Театр, що існує вже більше 15 років, – перший в Україні майданчик для реабілітації людей із затримкою психічного розвитку за допомогою мистецтва. Ті, хто має статус «інвалід», отримують тут новий сенс життя. «Особливі» створені, щоб сприяти толерантному ставленню та створенню рівних можливостей для людей з інвалідністю.

15 років і є першим в Україні творчим майданчиком, де творчі особистості із статусом «інвалід» отримують новий сенс життя. Він доводить ефективність реабілітації людей із затримкою психічного розвитку за допомогою театрального мистецтва.

Театр-студія «Паростки» був створений у грудні 2001 року для розробки та впровадження інноваційної методики реабілітації дітьми театрального мистецтва. Театр є активним учасником міжнародних та всеукраїнських творчих фестивалів. Проект існує завдяки підтримці Спілки матерів дітей та

дорослих осіб з інвалідністю
внаслідок інтелектуальних та
фізичних порушень м. Києва
«Сонячний промінь».

До підтримки проекту долучилися відомі українці: акторка театру та кіно Римма Зюбіна, музикант Дмитро Шуров (Ріанову), арт-менеджер та музикант Павло Гудімов, Уповноважений Президента України з прав людей з інвалідністю Валерій Сушкевич, спортсменки Паралімпійської збірної України Марія Лафіна та Аліса Колпакчик, співачка Олександра Кольцова та кінорежисер, заслужений артист України Олесь Санін.

СКАНВОРА

Розгадавши сканворд і вписавши букви в клітинки, вирижте його по червоній рамці та надішліть нам на адресу: «Профспілковій вісті», бульвар Дружби народів, 5, м. Київ, 01042 або profvisti@ukr.net.

Усіх, хто правильно розгадав сканворд і першим надіслав відповідь, чекає винагорода – піврічна передплата на газету «Профспілкові вісті».

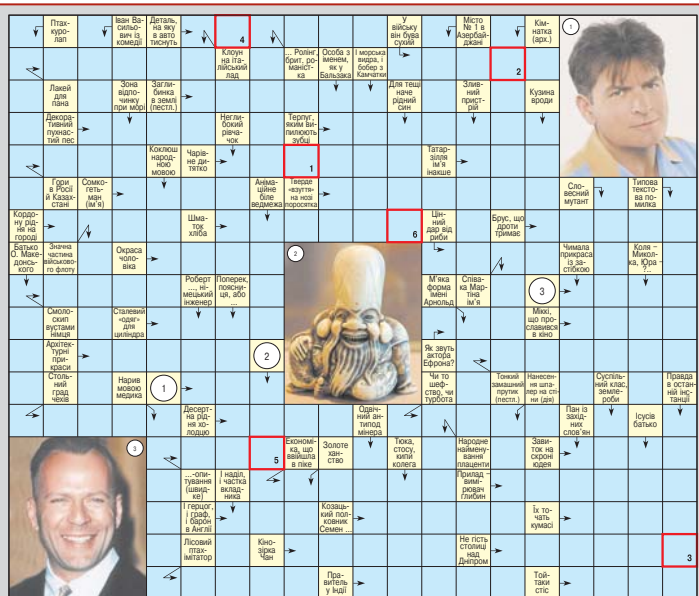
На жаль, цього разу переможців конкурсу не виявилось.

До уваги переможців конкурсу! Щоб отримати піврічну передплату на газету «Профіспілкові вісті», необхідно подати до редакції копію ідентифікаційного коду, а також вказати домашню адресу й поштовий індекс.

--	--	--	--	--

[illegible]

Правильна відповідь – «СТОЛИК»

В Угорщині на чемпіонаті Європи з вільної, греко-римської та жіночої боротьби серед спортсменів віком до 23 років українська жіноча збірна стала найкращою на континенті!

**ПРОФСПЛКОВІ
ВІСТІ** № 14
6 квітня 2017

«СПОРТИВНІ ОСКАРИ» ЗНАЙШЛИ СВОЇХ ГЕРОЇВ

ВИЗНАННЯ

В останній день березня на столичному НСК «Олімпійський» відбулася вже одинадцята урочиста церемонія вшанування «Героїв спортивного року». Найпрестижнішу спортивну премію України цього року вручали в 10 номінаціях.

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»
фото з сайту pos-ukr.org

На свято спортивної гордості країни завітали президент Національного олімпійського комітету України Сергій Бубка, перший заступник міністра молоді та спорту Ігор Гоцул, заступник міністра молоді та спорту Микола Даневич, Київський міський голова Віталій Кличко, представники державних і громадських інституцій та багато інших поважних гостей, інформує офіційний сайт НОК. На гостей «Спортивного Оскару» чекала дуже насичена та цікава концертна програма. Свої чудові номери лауреатам та гостям свята подарували Олександр Лещенко та Анна Бесозова разом з балетом «Форсайт», Арсен Мірзоян, Андрій Кіше, ілюзіоніст Віталій Лузкар, Наталя Карпа. А власне цьогорічними володарями престижних нагород стали:

Найкращий спортсмен року

Олег Верняєв – чемпіон та срібний призер Олімпійських ігор в Ріо-де-Жанейро із спортивної гімнастики (вправи на брусах, багатоборство), чемпіон та срібний призер чемпіонату Європи (опорний стрибок, вправи на брусах).

Найкраща спортсменка року

Ольга Харлан – срібна призерка Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро з фехтування на шаблях у командній першості, бронзова призерка в індивідуальній першості, бронзова призерка чемпіонату Європи в індивідуальній та командній першостях.

Найкращий тренер року

В'ячеслав Сорокін – особистий тренер дворазового олімпійського чемпіона з веслування на каное Юрія Чебана.

Найкраща команда року (збірна) Жіноча збірна України з фехтування на шаблях у складі Ольги Харлан, Олени Кривавської, Аліни Комащук, Олени Ворониної – срібних призерок Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро, бронзових призерок чемпіонату Європи.

Сильні духом (паралімпійські види спорту)

Максим Крипак – володар 5 золотих та 3 срібних медалей Паралімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро з плавання (ураження опорно-рухового апарату).

Разом з олімпійцями (неолімпійські види спорту)

Анна Музичук – чемпіонка Всесвітньої шахової олімпіади в індивідуальній першості, бронзова призерка Всесвітньої шахової олімпіади в командній першості. Чемпіонка світу із швидких шахів, чемпіонка світу з білці.

Олімпійська надія України

Христина Дмитренко – чемпіонка II зимових Юнацьких Олімпійських ігор у Ліллекхаммері з біатлону (гонка переслідування).

Спортивна слава України

Андрій Хімич – чемпіон Ігор XVIII Олімпіади 1968 року в Токіо (каное-двійка) з веслування на каное, срібний призер чемпіонату світу (1966 рік) та Лариса Карлова – чемпіонка Ігор XXI Олімпіади 1976 року в Монреалі з гандболу, чемпіонка Ігор XXII Олімпіади 1980 року в Москві, бронзова призерка Ігор XXIV Олімпіади 1988 в Сеулі, дворазова чемпіонка світу (1982, 1986), срібна призерка чемпіонату світу (1978).

За відданість спорту

Еммануїл ГАНЄВ – засновник Музею футболу і Клубу вболівальників футболу в Одесі.

Народний вибір

«Найкращий спортсмен-2016» – Юрій Чебан, чемпіон Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро з веслування на каное (200 м), «Найкраща спортсменка-2016» – Ганна Різатдінова, бронзова призерка Олімпійських ігор у Ріо-де-Жанейро, бронзова призерка чемпіонату Європи з художньої гімнастики.

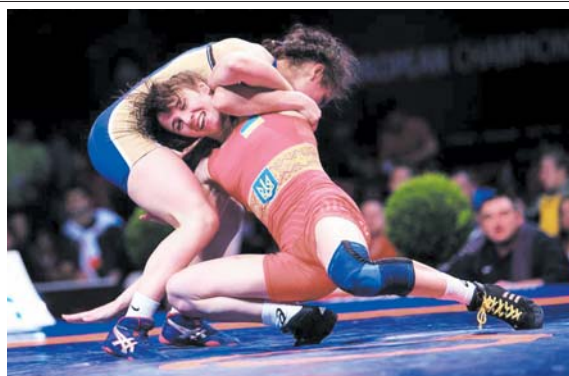
ОЛЕНА ПІДГРУШНА: 7 МІСЯЦІВ НА ВЕРШИНІ

Минулого тижня в Олімпійському домі відбулося традиційне вшанування найкращих спортсменів та тренерів місяця в Україні. Заслужені нагороди отримали лауреати спортивного лютого – капітан жіночої збірної України з біатлону Олена Підгрушна та найкращі наставники місяця: її перший тренер Олег Бунт та старший тренер жіночої біатлонної команди України Урош Велепець.

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»

Цього разу олімпійську чемпіонку 2014 року було удостоєно високого звання за вдалий виступ на чемпіонаті світу в австрійському Хохфільцені, де лідер збірної разом з подругами по команді Іриною Варвинцею, Юлією Джимою та Анастасією Меркушиною зійшли на срібний щабель п'єдесталу пошани. Олена Підгрушна вже восьмо отримала високе звання «Спортсмен місяця в Україні». Наразі її в цьому титульному рейтингу випереджають лише фехтувальниця Ольга Харлан, в активі якої дев'ять заповітних статуеток, а також гімнаст Олег Верняєв, який вісім разів визнавався найкращим у країні. Принагідно стало відомо, що вихованка спортивного товариства «Динамо» отримала й чергове військове звання – майора Національної гвардії.

УКРАЇНСЬКІ ДІВЧАТА – НАЙКРАЩІ В ЄВРОПІ!

БОРТЬБА

З 28 березня по 2 квітня на килимах Arena Savaria в угорському місті Сомбатхей проходив чемпіонат Європи з вільної, греко-римської та жіночої боротьби серед спортсменів віком до 23 років. Неперевершено виступила на змаганнях наша жіноча збірна, яка стала найкращою на континенті!

Володимир ПОЛЕТАЄВ,
спеціально для «ПВ»
фото: фейсбук Асоціації спортивної боротьби України

Змагання відбувалися з трьох стилів боротьби – спочатку змагалися «вільники», далі на килим вийшли жінки, а під завісу турніру визначилися «класики». Найсильніші молоді борці й борчині континенту розіграли 24 комплекти нагород у 8 вагових категоріях. 28-29 березня змагалися найсильніші «вільники» планети у віці до 23 років. Наші співвітчизники відзначилися трьома бронзовими нагоро-

дами: медалі в активі Андрія Яценка (вагова категорія 57 кг), Мурازی Мчедлідзе (97 кг) та Василя Михайлова (70 кг). У командному заліку збірна України набрала 47 балів і посіла п'яте місце.

Натомість наша жіноча збірна виборола перше місце в командному заліку чемпіонату Європи – в активі наших дівчат дві золоті, одна срібна і дві бронзові медалі. На найвищу сходинку п'єдесталу пошани зійшли Лілія Горішина (до 53 кг) і Тетяна Кіт (до 58 кг). У вирішальній сутичці поступилися суперниці, а відтак стала срібною медалісткою Люна Семків (до 48 кг). Причому попередній вердикт рефері був навіть на користь нашої співвітчизниці, але вже після завершення сутички суддівські маніпуляції вивели на перше місце росіянку Анжеліку Ветшкін. Замкнули чільну трійку в своїх вагових категоріях наші Оксана Гергель (до 60 кг) та Ірина Пасичник (до 75 кг). Загальний результат українок, навіть попри дивне рішення щодо результату Семків, все одно гарантувало нашій збірній підсумкове перше місце в командному заліку. Збірна Росії стала другою, третє місце – у команди Білорусі.

У змаганнях борців-класиків на бронзову сходинку п'єдесталу пошани зійшли Сергій Козуб (66), Артур Політаєв (71) та Андрій Антонюк (80). Старший тренер національної збірної Володимир Шацьких вважає, що через суддівські помилки ми тут не дорухувалися щонайменше двох медалей – у Павла Молнара (75) та Миколи Крисова (98). Представники України зрештою подали скаргу щодо непрофесійного суддівства на ЧС в Угорщині.

«Наше звернення напевно чи матиме результат, – цитує Володимира Шацьких офіційний сайт Федерації греко-римської боротьби України, – але будемо сподіватися, нечесні судді на майбутнє пам'ятатимуть, що їхня упередженість на адресу українських борців, принаймні, не залишить-ся поза увагою».

«ДИВОВИЖНИЙ ВСЕСВІТ ГАЛІЛЕО»

УВАГА! ПЕРЕДПЛАТА

ТРИВАЄ ПЕРЕДПЛАТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ПРОФСПІЛКОВИХ ВИДАНЬ НА 2017 РІК!

Вартість передплати на 2017 рік становить:

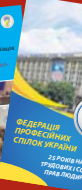
- газета «Профспілкові вісті» – **173,64 грн** (передплатний індекс – 22152);
- журнал «Бібліотечка голови профспілкового комітету» – **72,60 грн** (передплатний індекс – 22909).

ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ПІДПРИЄМСТВО «ПРОФІНФОРМ» ФПУ НАДАЄ ДОДАТКОВІ ПОСЛУГИ

ВИГОТОВЛЕННЯ:

- ❖ брошур;
- ❖ буклетів;
- ❖ методичок;
- ❖ листівок;
- ❖ календарів;
- ❖ папок;
- ❖ книг.

РОЗМІЩЕННЯ РЕКЛАМНИХ ОГОЛОШЕНЬ:

- у друкованих виданнях («Профспілкові вісті», «Бібліотечка голови профспілкового комітету»);
- на нашому сайті www.psv.org.ua.